

**VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT –
DORDTSE DINSDAG, D.D. 13 december 2022**

Vergaderzaal 5

**1. Inspreker niet geagendeerd onderwerp: voedselvoorraad en voedselvisie
Drechtstadboer**

Voorzitter: mevr. Pichel

Commissiegriffier: mevr. Van Poppel

Aanwezig:

Dhr. De Feijter (CU-SGP)

Mevr. Doeze Jager (CDA)

Dhr. In 't Veld (VSP)

Mevr. Kruger (GroenLinks)

Dhr. Kwaak (VVD)

Mevr. Lammens-Oostdijk (VVD)

Dhr. Maroof (DENK)

Dhr. Roggekamp (Gewoon Dordt)

Dhr. Schalken-den Hartog (Beter voor Dordt)

Dhr. Stolk (VSP)

Dhr. Van der Meer (GroenLinks)

Dhr. Van der Spoel (PvdA)

Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)

Dhr. Wringer (Beter voor Dordt)

Inspreker: dhr. Klaassen

Inspreker: mevr. De Vlieger

De voorzitter: Goedenavond dames en heren. Welkom iedereen, welkom aan de mensen thuis, volgens mij ook goedenavond. Ik stel voor dat we even een rondje doen om iedereen voor te stellen. We hebben vanavond een inspreker, de heer Klaassen. Maar laten we even links van mij beginnen om een rondje te maken voor iedereen die aan tafel zit.

Mevrouw Van Poppel: Denise van Poppel, commissiegriffier.

De heer De Feijter: Bart de Feijter, ChristenUnie-SGP.

De heer Roggekamp: Erik-Jan Roggekamp, Gewoon Dordt.

De heer Maroof: Abdul Maroof, DENK Dordrecht.

De heer Van der Spoel: Wouter van der Spoel, PvdA.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos, Partij voor de Dieren.

Mevrouw Kruger: Kitty Kruger, GroenLinks.

De heer Van der Meer: Frans-Bauke van der Meer, GroenLinks.

De heer Wringer: Jan-Willem Wringer, Beter voor Dordt.

De heer Schalken-den Hartog: David Schalken, Beter voor Dordt.

De heer In 't Veld: Richard In 't Veld, VSP.

Mevrouw Doeze Jager: Sandra Doeze Jager, CDA.

De heer Kwaak: Peter Kwaak, Dordts VVD.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Jeanine Lammens, Dordts VVD.

De heer Stolk: Leo Stolk, VSP.

De voorzitter: En ik ben Ruby Pichel, uw voorzitter. Kijk ik even naar, want de heer Klaassen zit dan helemaal vooraan. Wie zit er naast mijnheer Klaassen? Kunt u u even voorstellen?

Mevrouw de Vlieger: Annette Vlieger, ook van Drechtstadsboer.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, wat is het onderwerp van deze avond? Dat is iets wat niet geagendeerd is. De heer Klaassen wil iets bespreken over de voedselvoorraad en de voedselvisie van de Drechtstadsboer. Hij wil eigenlijk praten over het voedselbeleid en over de mogelijkheid van het opstellen van een Voedselvisie. En wat de mogelijk rol van de Voedselraad daarbij kan zijn. Hij wil niet alleen een toelichting geven op de mogelijkheden van de Voedselvisie en Voedselraad, maar dit ook inbedden in de visie van de gemeente Dordrecht. En hiervoor is een tien punten-plan opgesteld, wat aan de raad zal worden aangeboden. En hieromtrent gaan voorstellen worden ingediend omtrent de Dordwijkzone Stadspark XXL en omtrent de herontwikkeling van de Biesboschhal. Mijnheer Klaassen, u heeft vijf minuten voor uw presentatie en gaat uw gang.

De heer Klaassen: Ja, dank u wel, voorzitter, voor deze gelegenheid. We beginnen met ...

De voorzitter: Sorry, nog even kleine ... Is misschien handig, want het is een korte presentatie en we willen u de gelegenheid geven om te vertellen en dat we de vragen: waren tot na de presentatie.

De heer Klaassen: Akkoord.

De voorzitter: Is dat oké?

De heer Klaassen: Dan heb ik meer tijd dan ik dacht. Ik dacht drie minuten voor de ... en twee minuten voor de vragenronde. Oké. We beginnen. Het eerste plaatje is de Drechtstadsboer. De Drechtstadsboer bestaat nu ongeveer bijna tien jaar in actief in de Drechtsteden. We halen ervoor, Drecht eraf gehaald, want we doen inmiddels ook projecten in Brabant, Gelderland, Noord-Holland. Dus het wordt Drecht is niet meer helemaal van toepassing, maar Stadsboer nog altijd wel. Volgende plaatje, een filmpje. Dank u wel, het was een hele korte introductie. Ik ga u kort een korte toespraak houden hier. In voedsel komt alles samen. Ten eerste, voedselbeleid raakt aan veel grote opgaven waarvoor de gemeente Dordrecht zich gesteld ziet. Leefbare, schone en veilige wijken, banen, een betere gezondheid en een groen milieu, sociale cohesie, alsmede de betrokkenheid van burgers bij het lokaal bestuur. Vanaf juli 2021 heeft de Drechtstadsboer gemeenteraadsleden met enige regelmaat geïnformeerd over lokale, regionale, landelijke initiatieven op het gebied van voedselbeleid. Een aantal van de ons omringende gemeenten heeft vervolgstappen gezet. Ten tweede, Dordtse politici en bestuurders hebben zich uitgesproken voor een gezonde leefomgeving en de gezonde stad. Meermalen zelfs. Wethouder Stam tijdens de Voedsel Vierdaagse Dordrecht, wethouder Burggraaf, wethouder Heijkoop tijdens het Voedsel Verkiezingscafé, fractieleiders van nagenoeg alle Dordtse politieke partijen spraken zich uit voor gemeentelijk voedselbeleid. In het coalitieakkoord is de belofte gedaan om een voedselvisie te doen ontwikkelen. Dank hiervoor aan de veelal ongezonde voedselomgeving, reclame, fastfood aanbiedingen in stations, scholen, kantines. Een van de uitdagingen is het bestrijden van overgewicht bij doelgroepen. Landelijk is het gemiddelde om en nabij één op zeven, in Dordrecht is dat één op vier. Alleen een integraal voedselbeleid kan hier verandering in brengen. Ten derde, de Raadsinformatiebrief stadslandbouw stamt uit 2012 en is aan actualisatie toe. Deze coalitie sprak zich uit om voedsel op te nemen in de duurzaamheidsambities van de stad. Het is serieus hoog tijd, voedsel niet alleen als integraal onderdeel op te nemen in het collegeprogramma, maar ook te verbinden aan concrete maatregelen en een wethouder specifiek verantwoordelijk te maken. Vele gemeenten zijn Dordrecht voorgegaan: Amsterdam, Groningen, Ede. Dichterbij: Hoeksche Waard, Molenlanden, Krimpenerwaard. Last but not least, corona, maar ook de oorlog in Oekraïne laten de noodzaak zien om als gemeente een voedselbeleid te voeren. Juist in de armere wijken, waar de sociale cohesie, de gezondheid en de leefbaarheid al lager zijn dan gewenst. Een goede gezondheid en voedselzekerheid is een zorg die ons allen aangaat en niet alleen als individuele opgave te beschouwen is. Gezond en duurzaam geproduceerd voedsel kan bereikbaar en betaalbaar worden door te investeren in lokaal ondernemerschap gericht op korte ketens. Wij roepen u op om voedsel tot een prominent, duurzaam onderdeel van het gemeentelijk beleid te maken. Een Voedselvisie is het ijkpunt en toekomstig voedselbeleid. En een Voedselraad verbindt de leefwereld met de systeemwereld. Drechtstadsboer heeft het voortouw genomen om partijen, organisaties, instellingen, onderzoekers en ondernemers bijeen te brengen in een gezamenlijke opgave. Wij verzoeken de gemeente deze duurzame zoektocht te faciliteren met toereikende financiële middelen. Wij hebben ... Dit is zeg maar de achtergrond waarvan, ja. Voor het komend jaar zouden wij willen komen tot de volgende concrete projecten. Daartoe hebben we al een aantal aanzetten genomen. De Voedselvisie heb ik net toegelicht, daar zijn we een jaar geleden mee begonnen. Een

aantal van u is ook op bijeenkomsten geweest, die wij georganiseerd hebben. Inmiddels zijn die, is de Voedselvisie op provinciaal en landelijk niveau geborgd in diverse beleidsplannen. Ik kan ze hier, ik zal ze even ophouden voor de camera: de regionale Voedselvisie bijvoorbeeld of voedsel op de stedelijke agenda. Dat zijn dus landelijke programma's. En in de omringende, ons omringende gemeentes zijn er al voedsel wethouders benoemd, met name Molenlanden. En de gemeente Hoeksche Waard hebben een food academie opgericht en in Molenlanden is er ook een food academie opgericht. Dordrecht blijft achter, dat wou ik even constateren. Foodpark XL is ook een plan, dat hebben we hier liggen. U weet, wij zijn in het verleden bezig geweest met diverse vormen van stadsboerderijen. Dat hebben we trachten te realiseren bij de Watertoren, op Amstelwijck en ...

Mevrouw De Vlieger: Meer locaties.

De heer Klaassen: Meerdere locaties in Dordrecht, ja, daar zijn we mee bezig geweest. En Dordrecht niet gerealiseerd, maar op andere provincies wel. Dus we hebben wel successen behaald in Gelderland en in Noord-Holland en in Brabant. Nu hebben we, zijn we twee jaar geleden gevraagd door de gemeente om ook een plan in te dienen voor sport..., voor sportpark, Stadspark XXL geheten nu. En hier hebben we dus een eerste aanzet toe; samen met de Moestenier en Drechtstadsboer kunnen we daar een gelegenheid ontwikkelen. Daar hebben we ook een businessplan bij, want er wordt altijd gezegd: Wat is je businessplan? Businessplan hebben we hier. Inmiddels, het is het vierde businessplan, dus we worden daar echt steeds handiger in kan ik zeggen. Food Hub. Bij zijn in de gelukkige omstandigheid, dat we alweer ruim een jaar zitten in de Biesboschhal. En in die Biesboschhal hebben we inmiddels wel elk kwartaal een grote bijeenkomst georganiseerd, waarin sprekers, muziek, cultuur gecombineerd worden met een goede maaltijd, lokale producten. In de tussentijd zijn we ook bezig geweest contact te leggen met instellingen als: Da Vinci, Yuverta, HBO Drechtsteden Culinair en andere partijen om te komen tot een Food Hub. Wat is nou een Food Hub? Dat is eigenlijk een brandpunt voor lokaal voedsel, hè simpel. Je kan het zoiets zien ... In Rotterdam heb je de Fenix Food Factory, is een mooi voorbeeld. Waar je kan, waar voedsel ambachtelijk, lokaal wordt verhandeld en ook kan worden genoten. Ons plan is daar ook onderwijs aan te koppelen en voedseldistributie. Dus tegelijkertijd ook een voedselpunt, zoals we ook in de Drechtsteden de afgelopen jaren iets van twaalf voedselpunten hebben gerealiseerd. Dat zijn eigenlijk de zaken. Dus de Voedselvisie is de bodem. De Voedselraad verbindt leefwereld en systeemwereld. Daar zijn al uitgebreide protocollen voor, voor de legitimiteiten en de representativiteit van voedselraden. Drechtstadsboer participeert in een landelijke pilot over voedselvoorraden in de gemeentes. Dus daar is al heel veel werk in verricht. Het voedselpark is, ja, dat is natuurlijk aan u, aan de gemeente. Hier hebben we het plan Dordwijk XXL. Het toeval wil ook dat Drechtstadsboer ook enige tijd geleden een, ook een behoorlijk lijvig rapport heeft laten maken door een professor uit de Universiteit Delft en met een vergelijkbare opgave. Drechtsteden, Drechtstadsboer, Drechtstadsgerichte landbouw.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Klaassen. Was dit ...

De heer Klaassen: Dan is nu mijn tijd om. Oh en dit zijn onze partners, dankzij wie onze activiteiten mogelijk zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, dan wil ik nu eigenlijk de commissie de gelegenheid geven om vragen te stellen. Zijn er op dit moment vragen? Heer Van der Meer, gaat uw gang.

De heer Van der Meer: Ja, dank u wel, voorzitter. Bedankt voor de inspirerende presentatie. Wat mij betreft heel belangrijk onderwerp om op een andere manier over voeding na te gaan denken en de lokale gemeenschap daarbij te betrekken. De belangrijkste vraag die ik heb, is eigenlijk van: Hoe groot is jullie olievlek al? Om het zo maar te zeggen. Jullie hebben een aantal initiatieven heel, in sneltreinvaart samengevat. In hoeverre is dat nou toereikend om die voedseltransitie waar u het over heeft, waar te maken? U heeft het over financiële ondersteuning door de gemeente, om echt een slag te maken die u voor ogen heeft. Over wat voor financiën zou dat gaan, wat voor bedragen? Om een beetje een beeld te krijgen van wat ...

De heer Klaassen: Ik zal, ik kan het vergelijken met hoe de gemeente Ede dit aangepakt heeft. Er is, Ede heeft een wethouder Duurzaamheid, ChristenUnie-SGP, de heer Leon Meijer, die daar heel goed werk verricht. Die kan beschikken over de inzeturen van een viertal ambtenaren. En in de verbinding met het veld, het voedselveld, is er dus een stichting opgericht, Eetbaar Ede, die - naast trouwens de Alliantie Gelderse Vallei die op dat wetenschappelijk en ziekenhuisniveau zit - die ook weer twee fte-mensen heeft die het programma helpen mede mogelijk te maken. Dus dan heb je het over, wat is een fte? Veertigduizend euro. Dat is dus voor de, moet ik zeggen, de personele ondersteuning van het uitwerken van de Voedselvisie. Als dat niet bij het ambtelijk apparaat wordt ondergebracht.

De voorzitter: Is uw vraag voldoende beantwoord? Een vervolgvraag?

De heer Van der Meer: Ik heb een vervolgvraag, voorzitter, dank u wel. Dat kan ik mij voorstellen, om een Voedselvisie op te stellen. Maar het gaat mij ook een beetje om, stel dat we een mooie Voedselvisie maken, dat er een stadsboerderij komt en nog een aantal dingen, hebben we het dan over een half procent, één procent, tien procent, twintig procent van de markt van voedsel in Dordrecht of in de Drechtsteden? Structuur, dat bedoel ik ook een beetje met die olievlekwerking: Is het een pilotproject of hebben jullie echt een beeld van, we kunnen die hele voedselvoorziening \...?'

De heer Klaassen: We zijn op zoek, wat we tot nu toe gerealiseerd hebben is de samenwerking met Rechtstreeks Drechtsteden, Rechtstreeks Dordrecht. Dat is dus een korte keten verbinder die van tachtig boeren uit de regio inkoop met een webwinkelsysteem en dat in tien afhaalpunten afzet, twee keer in de week. Die partij, die is met corona behoorlijk gegroeid en die zit nu met een omzet van boven het miljoen en die heeft ook vijftien medewerkers. Dus om even aan te geven, dat die korte keten ook best wel substantieel is. Een ander project wat we hebben opgezet is, is met Zorgboerderij De Zuidpunt. Toen we die samenwerking startten in 2016, had Zorgboerderij De Zuidpunt twintig pakketten. En een pakket doet pakweg driehonderd euro voor een huishouden, vier keer in de week, veertig weken lang. Inmiddels is het

ook doorgroeid naar honderdvijftig pakketten en hij kan doorgroeien naar vijfhonderd pakketten. Dus dat is een beetje, dat is het potentieel, ja. Verder heeft, maar dan hebben we een heel groot vergezicht, een stip op de horizon, de gemeente of nee, de Universiteit Wageningen heeft doorgerekend, dat het landbouwgebied van de gemeente Dordrecht, het buitengebied – dat is vierduizend hectare – toereikend zou zijn om een derde van de Dordtse bevolking lokaal te voeden. Dus als het gaat, als je echt een vergezicht zegt, 2040, 2050, voedselzekerheid, voedselzelfvoorziening, dan is dat nu nog misschien een hele verre droom, maar het is wel realiseerbaar.

De heer Van der Meer: Zeer bedankt. Dit helpt.

De voorzitter: Kan ik iemand anders het woord geven? Ja.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Hallo, bedankt voor de presentatie, goede presentatie. Ik heb even een vraag over, in Dordrecht kunnen wij, helaas kunnen wij, uit de moestuin kunnen we niet iedere dag eten. Ik zou het fantastisch vinden als we, als één derde van Dordrecht gewoon uit de bron zou kunnen eten. Maar hoe zit het precies met de voedselveiligheid?

De heer Klaassen: Ja. Ik ga daar niet over, u ook niet.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Dat is het probleem.

En de provincie gaat er wel over en er is ook Milieudienst en dan moet ik toch berichten, dat u net als ik te horen heeft gekregen dat de vergunning van Chemours voor de komende tien jaar verlengd is.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Ja.

De heer Klaassen: Dat is een ernstige tegenslag om als het gaat over het bevorderen van lokaal geteeld, streekgebonden groenten van de eigen streek. Dat betekent, dan kun je zeggen: Wat boffen wij, want de zuidwestelijke wind, die landt vooral in Sliedrecht en verder in het Groene Hart. Maar uiteindelijk is het toch hier een fabriek, die de kwaliteit van de leefomgeving aanzienlijk heeft aangetast, voor ons en ook voor de toekomstige generaties. Dus ik zeg ook namens, want Drechtstadsboer is ook medeoprichter van de CSA Vereniging Nederland, daar zijn vijfhonderd lokale tuinders bij aangesloten: Eet niet alleen uit één tuin, spreid het risico. En dat is, dat is jammer dat ik dat moet zeggen. Maar ik ga daar niet over. Ik zou het graag anders willen.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: We zijn er ook als raad mee bezig. Maar we gaan er niet over.

De voorzitter: Ja, gaat uw gang mijnheer Roggekamp.

De heer Roggekamp: Ja, dank u wel voor de presentatie. Ik heb eigenlijk twee vraagjes, van: We weten dat er meer lokale initiatieven zijn. En eigenlijk wel benieuwd hoe u

daarmee samenwerkt. En als ik naar de logo's kijk daar, zie ik ook het logo van de gemeente Dordrecht daarbij staan. Dus ben ik eigenlijk wel benieuwd, wat de gemeente Dordrecht al bij jullie voor, ja, wat is sponsoring, financiering doet?

De heer Klaassen: Moet ik even naar kijken. Naast mij zit degene die de boekhouding doet, dus die kan daar nu antwoord op geven. Dordrecht heeft meegeholpen aan een aanvraag, die we voor een Europees project hebben gedaan, Horizon 2020. De inzet was de ontwikkeling van een regionaal voedselsysteem. Drie universiteiten uit de Europese Unie, twaalf landen en Drechtstadsboer was uitgenodigd door één van die universiteiten om voor Nederland de partner te zijn. Daar heeft de gemeente Dordrecht in geparticipeerd, de provincie Zuid-Holland, gemeente Rotterdam en een dertigtal zeg maar, groene voedselgerelateerde organisaties. We scoorden dertien punten uit vijftien. We dachten: Die hebben we binnen, dat project. Maar we vielen toch buiten de boot. Was heel jammer, want met Horizon 2020 zijn echt, serieus aan geld mee gemoeid. En dan hadden we nu al een stuk verder geweest, denk ik. Dus dat is ...

Mevrouw De Vlieger: De gemeente heeft wel bijdrage gedaan.

De heer Klaassen: Oh ja, en de gemeente, precies. Ik krijg, ik word ingefluisterd. Wij hebben georganiseerd vorig jaar de Voedsel Vierdaagse, dus samen met de Dutch Food Week, een aantal donkergroene boerenorganisaties, Boerenlanddag, een stadslandbouwtocht.

Mevrouw De Vlieger: Filmavond.

De heer Klaassen: Een Disco Food, een filmavond, Disco Soup; daar heeft de gemeente Dordrecht aan bijgedragen. En we hebben nu net afgerond het project Groene Helden. Groene Helden zijn jonge mensen die zich inzetten voor de landbouw- en voedseltransitie en die filmpjes kunt u op de website ook terug zien, et cetera. En die, dat is ook mede, dat is mede mogelijk door de provincie, door de gemeente Dordrecht. Dus we hebben een subsidierelatie, kun je zeggen. Ja.

De heer Roggekamp: Ja. En dan de vraag over: Met welke lokale andere initiatieven jullie al samenwerken of zouden willen werken?

De heer Klaassen: Oh ja. We hebben vrij regelmatig samengewerkt met Da Vinci, als het gaat om de opleiding koks. Ook wat betreft de opleiding zorg hebben we daar samenwerking mee gehad. We hebben verder ook met, wat je dan kan zien in, we hebben al twee keer Stadslandbouwdag georganiseerd en daar zitten partijen bij als, zeg maar iedereen die in Dordrecht ja, met stadslandbouw bezig is. Dat zijn er echt, dat zijn er heel wat. Dat zijn er een stuk of twintig.

Mevrouw De Vlieger: Kas, De Zuidpunt.

De heer Klaassen: Ja, precies. Kas, Zuidpunt, et cetera. VoedselBos, al die partijen. Die hebben we hier niet. Dat zouden we, de volgende keer doen we die ook in een logoblokje van, wat is er allemaal in Dordrecht, met wie we samenwerken.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw De Vlieger: Toch Zuid-Holland met de zorgboerderij.

De heer Klaassen: Oh ja. Het laatste project, dat heb ik hier ook bij. Dat was een mooi project, een combinatie met, een samenwerking met Zorgboerderij De Zuidpunt en Diverz Welzijn uit Zwijndrecht. Wat op de Zuidpunt wordt geteeld, werd direct afgezet in Welzijn, in dus in Diverz, in diverse punten. En die hebben dan ...

Mevrouw De Vlieger: '...'

De heer Klaassen: En aan de keuken. En die hebben daar ook hun vrijwilligers opgeleid en daarmee leren koken, met die producten. Dus streek-, seizoensgebonden koken met minder vlees en meer plantaardig, is een project geweest dat we met De Zuidpunt gedaan hebben. En een ander project wat me dan ook weer te binnen schiet, is Wortel Schieten. Wortel Schieten hebben we gedaan met, ook met Da Vinci en met een organisatie die ...

Mevrouw De Vlieger: '...'

De heer Klaassen: Ik moest even ... nieuwe Nederlanders en koks in opleiding bij elkaar brengt. Hun gezamenlijke eetcultuur, laat kennismaken met elkaar met als resultaat menu's zoals bijvoorbeeld een Libanees worstenbroodje, ik noem maar eens iets, recepten. En zaken als dat nu daadwerkelijk etnische producten worden geteeld in Stadskas De Beer. Dus voor kousenband hoef je niet meer naar Suriname, nee, dat kan gewoon ook op het eiland van Dordrecht. Dat zijn wat van die projecten. En dat zijn allemaal natuurlijk, het is, hoe moet je het zeggen, verhoudingsgewijs, als je het percentueel zegt, dan is het één, twee, drie procent maximaal. Of nog, vergelijkbaar met wat het aandeel van de biologische landbouw in Nederland is. Als je ziet, Dordrecht heeft zevenendertig boeren en één is er biologisch. Dus in dat opzicht en waar het gemiddelde in Nederland vijf procent is. Dus dat is ...

Mevrouw De Vlieger: Maar we weten allemaal, dat die aanloopfase het moeilijkste is. En als die vaart genomen is, dat het treintje rijdt. En we zitten nog steeds in die aanloopfase. We blijven gaan.

De heer Klaassen: Nou ja, goed, we zijn tien jaar bezig.

De voorzitter: Nog een vraag? Ik heb hier nog een vraag van mevrouw Lammens.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Ik had nog even een vraag. Wat kost een pakket voor een, een voedselpakket? Is het voor iedereen betaalbaar?

De heer Klaassen: Ja, betaalbaar. Cors, die vraagt ongeveer een tientje voor, zeg maar ...

Mevrouw De Vlieger: Voor een gezin met vier.

De heer Klaassen: Voor een gezin met vier, plus aardappelen en een eitje.

Mevrouw De Vlieger: Zes vijfenzeventig.

De heer Klaassen: En als je het ophaalt, dus zelf naar die boerderij gaat, maar het is wel een heel eind weg en zeker in de winter zou ik dat niet doen, maar dan is het zes vijfenzeventig.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Is het op andere punten af te halen?

De heer Klaassen: Ja, het is op al die punten af te halen.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: En dan is het? Hoeveel als je het afhaalt?

De heer Klaassen: Ik denk ...

Mevrouw De Vlieger: Eenpersoons is zes vijfenzeventig en dan heb je tweepersoons en vierpersoons en het is op allerlei plekken in de stad is het verkrijgbaar.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Is het met eenpersoons, één pakket van zes vijfenzeventig, kan je vier mensen eten geven?

Mevrouw De Vlieger: Nee, dan kun je vier keer koken, voor één persoon.

De heer ...: Eén persoon.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Oh, vier dagen voor ...

Mevrouw De Vlieger: Voor één persoon, ongeveer vier dagen voor twee personen, vier dagen voor vier personen.

De heer Klaassen: Maar zou je met zijn vieren zijn, vier dagen eten, zoiets van een tientje. Dat is toch altijd nog vele malen minder dan wat Hello Fresh, Albert Heijn of andere partijen, dus dit maakt biologisch, onbespoten, gezond voedsel betaalbaar voor de kleine beurs.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Ok, goed om te horen.

De heer Klaassen: Dat is een mooi initiatief. En trouwens, waarom wordt het ook niet hier aangeboden, hier in de gemeente? Ja.

Mevrouw De Vlieger: Voor het personeel van de gemeente.

De heer Klaassen: Ja.

De voorzitter: Even in het kader van, want we moeten zo afronden. Is er iemand die nog heel graag een vraag zou willen stellen aan de heer Klaassen? Dan is daar nu nog even tijd voor. De heer Van der Meer, gaat uw gang.

De heer Van der Meer: Nou, ik zou graag nog iets meer over die Food Council willen horen en over de samenstelling die jullie daarbij voor ogen hebben?

De heer Klaassen: Oké. Food Council, daar zitten, moet ik het zeggen, is een verbinding tussen de beleidswereld aan de ene kant en de leefwereld aan de andere kant, door partijen die op een of andere manier zich, betrokken zijn bij voedsel. Dus dat kan dus zijn op het gebied van retail, winkels, kleinbedrijf, onderwijs, et cetera. Mensen zit ... De raad moet zeker representatief zijn en legitiem. Met andere woorden, dus een afspiegeling van de samenleving bieden. En de raad, die heeft bevoegdheden – in andere steden althans, zoals dat nu opgezet wordt - om de wethouder en/of de gemeenteraad te adviseren over de te nemen maatregelen, maatregelen voor te stellen of maatregelen te evalueren. Dus het is een ... En ook persoonlijke titel. Ook dat nog eens een keer, moet ik erbij zeggen. Dus het is geen branchevereniging of belangenbehartiging. In dat opzicht lijkt het, doet het denken aan de Burgerberaad, eigenlijk een vergelijkbare opzet. Dus het model is ook eigenlijk daarop een-op-een neergelegd. Ik heb, hoe moet ik het zeggen, een behoorlijke gereedschapskist – tool box heet dat dan in het Engels – over hoe je dat ja, gereedschapskist, hoe deze voedselraden uitgezet worden. En de goede voorbeelden, die zijn inderdaad: Ede, Helmond, et cetera, dat zijn een paar goede voorbeelden. Amsterdam, is het wat minder goed gelukt. Daar zijn namelijk drie voedselraden opgericht, die mekaar beconcurreren en zo moet het dus niet. Maar daar kun je van leren ook weer. En Rotterdam is het, zaten er teveel ambtenaren in de Voedselraad, waardoor op een gegeven moment de ondernemers dachten: Ja, dat is zonde van ... Dus er zijn een paar, er zijn leerpunten, maar er is inmiddels al behoorlijk wat ervaring opgedaan. En het krijgt natuurlijk ook landelijke ondersteuning, dus het wordt ondersteund door RVO, Duurzaam Door, de ontwikkeling daarvoor. En als je wilt, kan ik ook dus de, hoe moet ik het zeggen, de gereedschapskist die ik heb, toesturen. In Den Haag hebben ze dat mooi ontwikkeld.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Klaassen: Ja, doe ik.

De voorzitter: Ja, de tijd van deze vergadering is verstreken. Ik wil de insprekers hartelijk bedanken. De commissie neemt kennis van uw bijdragen. Nou, dank aan alle raadscommissieleden en de mensen thuis.

2. Garantstelling blaashal hockeyvereniging DMHC- Raadsvoorstel

Voorzitter: dhr. Van der Spoel
Commissiegriffier: mevr. Van Poppel

Aanwezig:
Dhr. De Feijter (CU-SGP)
Dhr. Den Heijer (VVD)
Dhr. In 't Veld (VSP)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Mevr. Lammens-Oostdijk (VVD)

Dhr. Maroof (DENK)
Dhr. Roggekamp (Gewoon Dordt)Dhr. Uysal (GroenLinks)
Dhr. Van Dam-Timmers (CDA)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)
Dhr. Wringer (Beter voor Dordt)

Wethouder: dhr. Merx

De voorzitter: Zo, de meneer, even kijken, mijnheer Den Heijer zit ook en is ook gelijk stil. Hartstikke fijn. Dan wil ik, voordat ik even ga toelichten waar we vanavond over vergaderen, snel even een rondje maken met alle aanwezige commissieleden. En dan begin ik hier aan mijn linkerhand, bij de commissiegriffier.

Mevrouw Van Poppel: Ja, Denise Poppel, commissiegriffier.

De heer Venderbos-Lambinon: Cees Venderbos, Partij voor de Dieren.

De heer De Feijter: Bart de Feijter, ChristenUnie-SGP.

De heer Roggekamp: Erik-Jan Roggekamp, Gewoon Dordt.

De heer Maroof: DENK Dordrecht.

De heer Van Dam-Timmers: Jan van Dam-Timmers, CDA Dordrecht.

De heer Uysal: Abdullah Uysal, GroenLinks Dordrecht.

Mevrouw Kruger: Kitty Kruger, GroenLinks Dordrecht.

De heer Wringer: Jan-Willem Wringer, Beter voor Dordt.

De heer Den Heijer: Rolin den Heijer, Dordtse VVD.

De heer In 't Veld: Richard In 't Veld (VSP).

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Jeanine Lammens, Dordtse VVD.

De heer Merx: Marc Merx, wethouder.

De voorzitter: En de ambtelijke ondersteuning is ook aanwezig. Dank je wel. Even voor de orde, ik zie meerdere mensen van dezelfde partij zitten. Ik wil jullie vriendelijk verzoeken één iemand het woord te laten voeren, want we hebben een kort uurtje. En daar ga ik heel streng op zijn. En ik zie dat de heer Stolk ook nog is binnengewandeld van de VSP. Wij zijn hier vanavond bijeen voor een oordeelsvormende sessie over de Garantstelling blaashal hockeyvereniging DMHC. En op 22 november jongstleden hebben wij een rondetafelgesprek gehad en ik mocht deze ook voorzitten. En ik vond dat een prettige bijeenkomst en een mooie uiteenzetting van, ja, zienswijzen van verschillende partijen. En ik raad het aan om dat vaker te doen op die manier, want ik vond het erg

prettig. En ik had ook het idee, dat dat voor meerdere partijen aan tafel erg fijn was op deze manier. En toen is geconcludeerd, dat wij dit zouden doorzetten naar een oordeelsvormende commissie. En daarin hadden wij drie politieke vragen geformuleerd en die lees ik even voor. Als eerste: Vindt de commissie de garantstelling een goed idee? Twee: Welke compensatie voor de VHP Stichting en verbindt de gemeente daaraan hoogte en duur? En drie: Zijn richtlijnen gewenst voor het tertiair gebruik van de blaashal? Ja, ik kan dat woord niet uitspreken. Moest het ook even opzoeken toen ik ging voorbereiden. Eens even kijken, dan is het nu aan ons om even kort uiteen te zetten hoe iedere partij hierin staat. Vervolgens korte reactie van de wethouder en daarna mogen we met elkaar in debat. En dan wil ik u vragen om ook lekker dat debat te voeren en je vooral te laten overtuigen door andere meningen en er een beetje open in gaan. Omdat dat een beetje ten goede komt van het debat, want ik vind ze vaak wat saai. Dus vandaar, ga er open in. Dan zie ik de heer Van Dam-Timmers heel enthousiast zwaaien, dus ik heb het idee dat hij als eerste het woord wil voeren. En dat gunnen we hem bij dezen, gaat uw gang.

De heer Van Dam-Timmers: Ja, dank, voorzitter. Had ik inderdaad, het leek mij fijn om af te trappen vanavond, omdat het een onderwerp is wat ik ook leuk vind. En het is ook fijn om daar plezier natuurlijk in te hebben. Vanavond bespreken we dus oordeelsvormend over het voorstel rondom de garantstelling voor de blaashal van hockeyvereniging DMHC. En CDA Dordrecht vindt het goed om te zien, dat DMHC een bloeiende vereniging is, waarbij deze ontwikkeling door hen ook wordt voorgesteld en waar ze voor het, waar het voor hen ook financieel mogelijk is. Ten aanzien van de politieke vragen staat het CDA Dordrecht positief ten opzichte van de garantstelling en de compensatie voor de verenigingshallen. We zien weinig financiële risico's en veel sportieve voordelen voor DMHC. We begrijpen wel, en dat is wel een kanttekening natuurlijk, dat we hiermee natuurlijk vooruitlopen op de actualisatie van het sportbeleid in het algemeen. En we begrijpen ook, dat de blaashal gevolgen heeft voor de bezetting van de verenigingshallen, maar we vinden dat de voorgenomen compensatie, dat die er wel goed bij past. Vanuit de insprekers en vanuit de beeldvormende sessie zijn er ons ook wel meer bezwaren nog helder geworden ten opzichte van dit voorstel. De hulpvraag vanuit die verenigingshallen staat eigenlijk een klein beetje los natuurlijk van de garantstelling. Die is wel helder en we zien ook een gezamenlijke opdracht voor zover de verenigingshallen als de gemeente. Naar aanleiding van de beeldvormende bespreking en het verdere informeren, zijn bij ons dan ook een paar vragen nog voorgekomen, nou ja, over gekomen voor de wethouder. En de vraag is van, ten aanzien van de compensatie is onze indruk, dat niet per se de financiën het knelpunt zijn voor de verenigingshallen, maar juist ook het vinden van de juiste huurders. Hoe kijkt de wethouder daarna? En daarbij komt eigenlijk ook, dat er natuurlijk sprake is van concurrentie tussen gemeentelijke hallen, onderwijshallen, maar ook private sporthallen. En dat deze voor het aanbieden eigenlijk van die verschillende accommodaties, niet samenwerken. Dat lijkt los te staan van deze blaashal, maar tegelijkertijd is dat ook niet zo. Want eigenlijk de kanttekening bij deze blaashal zal zijn, de bezetting van die overige hallen. Dus er is, eigenlijk is, de kanttekening bij dit voorstel zit hem eigenlijk in andere hallen. En daarom richt ik me ook vooral daar ook. Want als je het hebt over die compensatie, gaat het aan de ene kant, enerzijds om financiële compensatie. En

anderzijds zouden we natuurlijk ook juist een voorstel daaraan kunnen verbinden om die bezetting te verbeteren. Nou, als we daar dan naar kijken, dan zien we dat het op dit moment niet gebruiksvriendelijk is. Of dat de manier waarop mensen nu een sporthal kunnen boeken niet gebruiksvriendelijk is. En dat er daar vanuit zowel de gemeentelijke sporthallen, maar ook vanuit de verenigingshallen dus verbetering te boeken valt en daarom de volgende vraag: Welke mogelijkheden ziet de wethouder hier om daar verbetering op te maken, en zodanig die financiële compensatie ook deels overbodig te maken? En hoe kijkt de wethouder naar de huidige mogelijkheden eigenlijk, van het vullen van die verschillende sporthallen? En is de wethouder van mening, of wat vindt de wethouder van de samenwerking tussen de gemeenten en de gemeentelijke sporthallen en de verenigingshallen en de sporthallen?

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven na de heer Van Dam-Timmers? Mijnheer Den Heijer.

De heer Den Heijer: Ja, dank, voorzitter. Dordtse VVD vindt een blaashal bij DMHC een goed idee. Het is belangrijk voor een club om het hele jaar door een goed bezochte accommodatie te hebben. Redenen zijn: de sociale binding tussen leden en het is logistiek ook gewoon wat handiger, want ze, trainers, ouders moeten nu verschillende hallen in de stad bezoeken. Soms zelfs op dezelfde avond. En niet alle handen zijn geschikt voor zaalhockey. En het belangrijkste, dat men ook kan uitbreiden na anderhalf uur training in de, per week. In plaats van dat ene uur wat het nu is. Dus er wordt ook gewoon meer gesport. Al met al een positieve bijdrage en het helpt deze club ook de achterstand op andere clubs niet verder te laten oplopen. Het voorstel is, een volledige compensatie voor de periode van vier jaar opgenomen. Lijkt ons ook een goed voorstel. Daarmee breng je de hallen niet in de, op korte in de problemen, maar is er wel ook een prikkel en een stimulans om actief op zoek te gaan naar verdeling van de zaal. En wat ons betreft moet tertiair gebruik aan alle hockey-gerelateerde activiteiten – dus ook dingen die bijvoorbeeld bij de bond of de KNHB georganiseerd worden - mogelijk zijn. Wellicht is er zelfs meer mogelijk. In mijn fractie is bijvoorbeeld ook kinderopvang, wat gerelateerd is aan de activiteiten. Daar aan de orde gekomen. Nou, in ieder geval op dat eerste hebben wij de wethouder positief gehoord. Wat we niet willen is, dat het aan andere huurders die bij verenigingshallen plannen, gebruik maken, dat het daar naartoe gaat. Want dat zou niet fair zijn. Maar goed, daar moeten we volgens mij ruimte bieden, omdat het niet direct concurreert met het VHB en invulling geeft aan meervoudig gebruik en het open sportpark wat we met zijn allen nastreven. Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zie ik de heer Uysal.

De heer Uysal: Ja, dank, voorzitter. Allereerst, onderschrijft GroenLinks Dordrecht het belang van sport en bewegen en ook de ambitie om zoveel mogelijk Dordtenaren te laten sporten en ook hier in mee te laten doen. De GroenLinks-fractie is niet principieel tegen dit raadsvoorstel, maar we zijn wel kritisch ten aanzien van een aantal. Zo hadden wij volgens mij afgesproken, dat we met de actualisatie van sportbeleid, ook de verenigingshallenplannen daarin zouden meenemen. Wat we nu eigenlijk doen, is een specifiek onderdeel daaruit trekken en dan lopen we eigenlijk daarmee vooruit op de zaken en de urgentie hiervan ontbreekt nog een beetje. Waarom moeten we dit nu per

se gaan beslissen en kunnen we niet wachten op de actualisatie van het sportbeleid, terwijl dat volgens mij ook op zeer korte termijn richting de raad komt? Daarnaast is er ook sprake van een wegzuigende werking bij andere hallen en daarvoor wordt financiële compensatie gevonden van twee miljoen euro uit het sportparkenprogramma, dat is een fors bedrag. Gaf tot alles gebruikt gaat worden of niet, ben ik wel benieuwd naar hoe dat zich verhoudt tot de andere onderdelen van het sportbeleid. Dus we gaan het ook hebben in het sportbeleid over revitaliseren van de sportparken. En hoe verhoudt zich dat bedrag dan tot de andere investeringen die we gaan doen met het sportbeleid? Belangrijkste vraag die daarbij komt is dus eigenlijk: Is het niet handig om het integraal aan te pakken? Zoals we dat ook eigenlijk hebben afgesproken. En tot slot, ook moeten we het goed hebben over het tertiair gebruik. En wat mijn collega van de VVD en ook het CDA aangaf is, dat er dan natuurlijk geen sprake moet zijn van concurrentie met de overige stichtingen die gebruik maken van het verenigingshallenplan. Graag gaan wij hierover in gesprek met de fracties een tafel en zien wij de reacties van de wethouder tegemoet.

De voorzitter: Dank u wel. Heb ik nog wel één vraag aan u: Bent u voor het raadsvoorstel, voor de garantstelling of bent u tegen? Of wacht u het debat nog even af?

De heer Uysal: Wij laten ons graag overtuigen, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Helder. Gaat uw gang, de heer De Feijter.

De heer De Feijter: Dank u wel, voorzitter. Ja ook wij hebben goed gehoord wat er bij de beeldvormende vergadering naar voren is gebracht. We snappen het belang van DMHC en de noodzaak voor hen om een blaashal te kunnen realiseren. We hebben ook van andere sporthallen gehoord wat het negatieve effect voor hen is. De wegzuigende werking, waardoor een aantal inkomsten van andere hallen vervallen. Ook wij zijn niet principieel tegen het voorstel, maar wij hebben wel moeite met een aantal onderdelen daarvan. We wachten nog op de nieuwe Sportvisie en de uitwerking van het nieuwe verenigingshallenplan. Is de acute noodzaak voor de blaashal zo groot, dat we dit hier niet bij kunnen betrekken? We zijn daar kritisch over en we zijn het eens met het advies van de Sportraad dat financiering van een blaashal hierbij betrokken moeten worden. Dan ten tweede, het voorstel gaat uit van een compensatie van wegvallende inkomsten van de andere verenigingshallen. Voor vier jaar maximaal vijfendertigduizend euro. Ook hierbij geldt, dat we dit vanuit het totale plaatje van de verenigingshallen moeten bekijken, want naast het wegvallen van inkomsten door de blaashal, zijn er bij de beeldvormende sessie meerdere zorgen geuit over het exploiteren van de verenigingshallen. En tot slot, ten aanzien van de vraag of er richtlijnen gewenst zijn voor het tertiair gebruik van een blaashal. Nou, het antwoord daarop is, ja. Als we vinden dat er een blaashal moet komen, dan zal dat onderdeel van het verenigingshallenplan moeten worden en zullen we heel voorzichtig moeten zijn met tertiair gebruik, om te voorkomen dat er nog meer concurrentie met de andere verenigingshallen ontstaat. Dus kort samengevat, is het zo, is het zo acuut dat we de blaashal niet bij het totaal van verenigingshallenplan en sportvisie kunnen betrekken. Nou ja, op voorhand zijn we niet per se tegen een blaashal bij DMHC en garantstelling vanuit de gemeente, maar we vinden het niet handig om nu weer op één onderdeel te

beslissen terwijl we het geheel nog steeds niet voldoende in beeld en onder controle hebben.

De voorzitter: Dank u wel, dan gaan we naar de Partij voor de Dieren. Gaat uw gang, mijnheer Venderbos.

De heer Venderbos-Lambinon: Dank u wel, voorzitter. Ja, er is al heel veel gezegd en wij zijn het in heel veel punten eens. Wij zijn in principe voorstander van die blaashal, omdat het gewoon voor de verenigingen zelf bijzonder goed is, dat ze uit kunnen breiden en groter kunnen worden. We hebben wel één vraag eigenlijk. In het raadsvoorstel Garantstelling staat het onderwerp, hoe wordt dit betaald dat er een compensatie is voorzien voor vier jaar. De Sportraad kan uitsluitend positief reageren als er een tienjarig, een meerjarig iets is. Tien jaar, meen ik. Waarom is het college afgeweken van die tien jaar wat door de Sportraad geadviseerd wordt en gaat men terug naar vier jaar? En hoe is het met de indexering per jaar? Want ik lees alleen maar, dat er dus een totaalbedrag van vijfendertigduizend euro in staat en niet een indexering. En kan het college niet zeggen: Oké, we doen het voor tien jaar en dan de overige zes jaar een soort garantstelling, maar wel met de bepaling dat men vooruitgang moet boeken in andere sportactiviteiten die dan in die hallen plaats gaan vinden? Nou, in principe zijn wij wel voor, met inachtnaam van wat gezegd is.

De voorzitter: Helder. Dan zie ik de Verenigde Senioren Partij, gaat uw gang.

De heer In 't Veld: De VSP is voor zeg maar, de garantstelling. Gelet zeg maar op de ontwikkeling van de hockeysport in zijn algemeenheid en ook voor de vereniging DMHC. Voor die wegzuigende werking hebben wij ook toch wel wat bedenkingen. En er wordt wel aangegeven zeg maar, dat de gemeenteraad gaat zich inzetten, zeg maar, om te wegvallende uren te compenseren in overleg zeg maar met de hallen. Maar ja, dat biedt nog weinig garantie natuurlijk, zeker in deze tijden. En, nou ja, wij stellen ons voor zeg maar, dat in ieder geval dat na een jaar of twee, na twee jaar – dus de helft van de looptijd - dat in ieder geval even gekeken wordt van, jongens, hoe ontwikkelt zich dat nu. Om te voorkomen zeg maar, dat je ook na vier jaar opeens tot ontdekking komt van, het is, het gaat niet lukken. En met die vier jaar, als die voorbij is, dan is die compensatie verdwenen. Dus laat je ze dan in een zwart gat vallen, als je ziet dat dat niet goed gaat? Want dit vraagt natuurlijk van de gemeente best ook wel een behoorlijke inspanning. En voor wat betreft zeg maar het gebruik van de blaashal, vinden wij ook zeg maar, dat dus geen andere activiteiten dan hockeygerelateerde activiteiten mogen plaatsvinden om die wegzuigende werking bij andere hallen te voorkomen. Maar wij staan positief tegenover het voorstel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar Beter voor Dordt. Gaat uw gang.

De heer Wringer: Ja, dank, voorzitter. Ik denk dat u dadelijk teleurgesteld wordt in de discussie; meeste partijen zijn wel voor. Ook wij zijn positief over de garantstelling. Een blaashal heeft vele voordelen voor de vereniging, zoals meer verbinding binnen de club en meer jongeren die langer kunnen sporten. Het is een garantstelling in de vorm van een lineaire lening, dus als het goed is, krijgt de gemeente het geleende geld in vijftien

jaar weer terug. Beter voor Dordt gaat er vanuit dat de gemeente goed heeft uitgezocht of de hockeyvereniging een financiële gezonde boekhouding beheert. Natuurlijk, dat er een gat van vijfendertig duizend ontstaat in het bijdragen aan het VHP. Maar het college heeft toegezegd, dat voor maximaal vier jaar te compenseren en met vijfendertig duizend per jaar. Dit gaat de gemeente dus maximaal honderdveertigduizend kosten. En Beter voor Dordt roept het college dan ook op, om zo snel mogelijk een andere partij te vinden om het gat dat is ontstaan door het vertrek van de hockeyvereniging, te dichten en de raad bijtijds op de hoogte te stellen wanneer dit is gelukt. De VHP maakt zich sowieso zorgen om de toekomst en Beter voor Dordt snapt dit ook wel. We verwachten dan ook, dat het college samen met de VHP in gesprek blijft en blijft zoeken naar structurele oplossingen die de toekomst van de VHP moeten waarborgen. Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar ... Oh, even de microfoon, even uit. Ja, dank u. Gewoon Dordt, gaat uw gang.

De heer Roggekamp: Ja, dank u wel, voorzitter. Voorzitter, wij hebben echt een hele mooie discussie gehad de vorige keer, of een heel mooi verhaal gehad. Hele actieve vereniging, heel goed om te zien. Ook mooi om te zien van wat ze allemaal willen doen. Alleen alle discussies komen toch op, om het punt van: Past dit in het totaalplaatje? En dat is die Sportvisie waar we op moesten wachten. Die Sportvisie zou ook snel komen. De vereniging zelf heeft aangegeven, dat eigenlijk we al te laat zijn om voor dit jaar te kunnen draaien. Dus dat het pas voor volgend jaar is. En dus zien we eigenlijk niet van, waarom we het uit de Sportvisie zouden moeten halen en het nu over moeten beslissen. Zeker ook kijkend naar het tertiaire gebruik wat een onderdeel moet zijn van die Sportvisie. Want het is ook, ja, er zijn heel veel partijen die zeggen van, ja, ze mogen niks anders in die hal doen. Nou ja, we moeten daar goed naar kijken en misschien kan dat wel als je het goed verdeelt over alle hallen. Wat dan ook voor zo'n vereniging beter is en hun niet nu al, vooraf, op achterstand zet dat zoiets nooit mogelijk is. We hebben het ook over die compensaties. Ja, daar hebben we eigenlijk best wel, is beetje lastig omdat het best wel voor alleen zo'n hal best wel veel geld is. En we willen dat dus in zijn geheel bekijken. Waarbij in het voorstel zelf een wat groter probleem mee hebben – en dat is niet voor die vereniging zelf - maar dat is om gewoon de burgemeester en wethouder gewoon een carte blanche te geven. En de reden, dat we daar problemen mee hebben, is omdat we bij De Dubbel in het verleden ook hebben gezien, dat het daar eigenlijk best wel mis is gegaan. Dus eigenlijk willen we niet, de vrees van om alles bij burgemeester en wethouder – van, jongens, jullie mogen het voor de rest uitzoeken – te leggen. Maar dat willen we altijd wel hier op de tafel hebben als er dingen gedaan moeten worden, zeg maar. Dus wel voor het gewoon, regulier afhandelen. Maar als er dingen fout gaan, als er bedragen bij moeten, als wat moet gebeuren, maar dan willen we dat in heel de Sportvisie zien ook graag.

De voorzitter: Dank u wel. Dan eindigen we bij DENK, gaat uw gang.

De heer Maroof: Dank, voorzitter. Ik zal het kort houden. De laatste, dus ik heb alles bijna gehoord. DMHC heeft onzekere tijden. Mooie organisatie en die nog groeiend is. En dat steunen we van harte, dus steun voor de garantstelling. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan, voordat wij naar de wethouder gaan voor een, ja, beantwoorden van een aantal vragen, dan moet ik nu tot de conclusie komen dat GroenLinks, ChristenUnie-SGP en Gewoon Dordt ... Gewoon Dordt was er al tegen en de andere twee partijen staan nog redelijk open, zoals het nu ligt. Dus ik wil de wethouder vragen, om de vragen kort en bondig te antwoorden en misschien wel wat langer stil te staan juist bij het wegnemen van de twijfels bij deze drie partijen in ... En dan gaan we daarna over op het debat. Gaat uw gang.

De heer Merx: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, waarom niet gewacht tot de Sportvisie en daarin meegenomen het verenigingshallenplan? Dat heeft een aantal redenen. De eerste is, dat met de Sportvisie en de, hoe we gaan aankijken tegen het verenigingshallenplan, de ruimte niet toeneemt. De behoefte van DMHC zal ook dan nog steeds meer zijn, dan behandelen nu kunnen bieden. En in die zin heeft het ook niet zo heel veel zin om langer te wachten. Dat is één. Twee is, dat we, of dat de raad twee jaar geleden of een jaar geleden denk ik dat het is, gezegd heeft van: Luister, voor spoedeisende zaken, voor urgente zaken willen we graag twee miljoen ter beschikking stellen om zaken die dat vragen op te pakken. Nou, dit is er dan eentje van. Want DMHC wacht inmiddels al ruim twee jaar op een beslissing van de gemeente hierover. En in die twee jaar – en dat is de derde reden of misschien al de vierde reden; ik ben de tel even kwijt – zijn de prijzen explosief gestegen. En ik als wethouder, wil het de vereniging niet aandoen omdat ik, we hebben maar twee keuzes: we doen het wel of we doen het niet. En als wij het niet doen, dan kunnen zij hun ambitie niet waarmaken. Ik verwacht namelijk niet, dat er zoveel ruimte komt in de verenigingshallen dat zij daar in die tien weken per jaar hun ambitie waar kunnen maken. Maar blijven wachten, dan zullen die prijzen nog verder stijgen. En we hadden het net al eventjes erover, de honderdvijfenzeventig duizend euro garantstelling die we nu doen, dat is al gebaseerd op wat meer gedateerde cijfers. We hopen dat dat nog steeds daarvoor kan, maar dat is dan wel de reden, alles bij elkaar genomen, ze wachten al heel lang, de prijzen worden alleen maar hoger, de hallen die worden, die groeien niet, tenzij we met het verenigingshallenplan besluiten en de Sportvisie dat er nog gewoon een hal bij moet voor DMHC. Dat lijkt me heel erg duur. Dus om die redenen, alles bij elkaar genomen, hebben wij besloten dit voorstel aan u voor te leggen. Ook – en dat staat ook in het voorstel zelf - omdat wij ook deze vereniging, die zich kenmerkt als een sterke, vitale vereniging met ambities ook niet daarin willen weerhouden om die ambities en de mogelijkheden die ze zien, waar te maken. Daarom dat we niet gewacht hebben met dit voorstel tot de Sportvisie, die in januari verwacht naar uw raad toe te kunnen sturen, daarin mee te nemen. Omdat dat waarschijnlijk nog een hele grote discussie gaat voeren. Tegelijkertijd, en dat constateert u terecht, trekken we wel een gaatje in de dekking van de verenigingshallen. U heeft het vorige week allemaal, vorige keer allemaal goed gehoord, de zorgen die er zijn bij de verenigingshallen. Ik moet daarbij aangeven, dat wij eigenlijk spekkoper zijn met de manier waarop we het nu georganiseerd hebben. We hebben verenigingen die het op zich genomen hebben een stichting op te richten om een hal te gaan exploiteren. Er zijn zeven gemeenten in Nederland waar dat gebeurt. En de gemeente zit eigenlijk voor een dubbeltje, of nu is het misschien een kwartje, op de eerste rij. En dat is dankzij de inzet van deze stichtingen en van alle vrijwilligers die deze stichtingen runnen. Ik heb vorige week nog samen met de mensen van Sport, met de voorzitters van de

verenigingshallen bij elkaar gezeten. En dat hebben we ook afgesproken - in tegenstelling tot eerdere periodes - om dat echt regelmatig te doen, om met elkaar te praten, hoe staat de vlag ervoor. Want het is voor iedereen, dus ook voor de verenigingshallen best wel een spannende tijd. We zien dat, aan de hallen zijn aan - maar daar komen we straks nog wel op terug met het plan - die staan eigenlijk op het punt om vervangen te worden. De kapitaallasten zullen enorm gaan toenemen, want ja, die dingen gaan ongeveer dertig jaar mee. En u kunt zich voorstellen, dertig jaar geleden echt wel voor een - tegenwoordig - een appel en een ei zo'n hal werd gebouwd. Nou, tegenwoordig betaal je daar echt wel wat meer voor. We staan echt wel voor uitdagende keuzes. En we hebben ook afgesproken - en dat was ook een signaal dat u vorige keer hoorde - dat we eigenlijk de verdeling van de uurtjes en hoe we daarmee omgaan ook in relatie tot sportzalen van basisonderwijs en speciaal basisonderwijs, die de gemeente gewoon echt moet neerzetten en exploiteren omdat het onze zorgplicht is, dat daar wel verbetering mogelijk is. Verbetering in de verdeling van, wie zetten we waar neer. En hoe kunnen we met elkaar afspreken, dat juist de hallen allemaal zo goed mogelijk gevuld worden. En dat als zich iemand meldt, dat dat ook op meer centrale plaatsen ook terecht komt, om te kijken: Hé, verhip, dat kan ik bij zaal of bij verenigingshal A, maar hé, we zien in de planning dat verenigingshal B daar nog ruimte voor heeft. Het is niet zo, dat hebben ze ook vorige week heel nadrukkelijk aangegeven, dat de gemeente de regierol gaat krijgen. Want dat zou betekenen, dat wij op de stoel gaan zitten van de verschillende besturen; dat willen ze echt niet, want het zijn zelfstandige stichtingen en die willen ook echt zelf hun boontjes doppen. Maar ze hebben wel heel veel behoefte, met elkaar en wij ook met hun, om zoveel mogelijk af te stemmen. Dat is het woord wat vorige week gevallen is en dat gaan we ook verder uitwerken. Betere afstemming van de behoefte en de mogelijkheden.

De voorzitter: Ik ga u even onderbreken. Ik zie een vraag komen.

De heer Van Dam-Timmers: Voorzitter, ik hoor hele mooie woorden van de wethouder. Daar ben ik heel blij mee, maar wat ik me even afvroeg: Beter afstemmen en zo, moet ik dan denken aan een soort Marktplaats voor verenigingshalplanuurtjes of andere sporthaluartjes of een soort RB&B waar je je sport kan boeken? Nee, maar is dat een beetje de denkrichting of is het een hele andere denkrichting? Want ik probeer even een dubbeltje concreet te maken wat u zegt.

De heer Merx: Nou, dat is een goeie vraag. U vult het al wat verder in dan wij op dit moment eigenlijk zijn. Wat wij hebben geconstateerd met elkaar en ook de verenigingshallen voorzitters onderling is, dat er eigenlijk niet zo heel gek veel afstemming was. En dat ze daar allemaal wel behoefte aan hebben. Ook een van elkaar te leren, hoe ga je met bepaalde situaties om. Dan gaat het over andere dingen dan bijvoorbeeld het afstemmen van, hoe vullen wij met elkaar samen de behoefte in die er is in de maatschappij en hoe zorgen we ervoor dat we allemaal de hal draaiende kunnen houden? Hoe we dat precies gaan vormgeven, dat is iets wat we met hen verder gaan overleggen. Maar dat de gemeente daarin een faciliterende rol gaat vullen, dat daar wel een soort centrale plek gaat komen, daar is wel behoefte aan. Dus of dat nou een marktplaats moet zijn op het bureau van mijn buurman, of anderszins, dat weten we

niet. Maar we hebben al echt wel een belangrijke stap gezet, denk ik. Met elkaar, door de mensen bij elkaar te brengen en met elkaar echt die ambitie uit te spreken om die afstemming – niet de regie, maar de afstemming - beter doen. Hoe dat precies gaat vormgeven, dat moet ik echt op dit moment schuldig blijven.

De voorzitter: Ik zie nog één prangende vraag. Het woord, alstublieft.

De heer Van Dam-Timmers: Voorzitter, wanneer staat het in de planning, wanneer kunnen we dat verwachten? Want als ik die verenigingshallen zo begreep, is er best wel een urgent probleem en kunnen we als gemeente hier ook flink geld besparen als we dat snel en goed doen.

De heer Merx: Ja, de urgentie, er is een urgentie. Maar nog geen hal op dit moment staat op instorten of op omvallen, omdat ze de exploitatie niet rond krijgen. Zover is het nog niet, wel zien we bepaalde ontwikkelingen. Mevrouw Heijmans heeft dat vorige keer ook heel nadrukkelijk gezegd. We zien dat we, de avonduren worden korter, men gaat later sporten, maar men stopt er ook eerder mee. Dus dat soort ontwikkelingen moeten we echt de vinger goed aan de pols houden. En we zoeken dus ook, nou, ik geef al weer wat meer weg en het gaat alweer verder dan de blaashal, maar goed. Wat we zien is, dat we de exploitatie rond kunnen krijgen en beter rond kunnen krijgen als we meer onderwijs overdag in die hallen kunnen krijgen. En dat betekent dus, als je in je sportvisie na gaat denken – maar dat hebben we, als u gaat vragen, niet volgend jaar gereed en misschien over vier jaar nog niet - maar je zou kunnen gaan denken aan meer faciliteiten op sportparken met bijvoorbeeld onderwijs en dat soort zaken in de omgeving of in de nabijheid en misschien wel op het sportpark. U kunt het allemaal niet forceren, dat moet ook groeien, maar het is wel een denkrichting waarin je zegt: Hé, verhip, dan kun je daarmee die hallen overdag vullen en 's avonds kunnen de sportverenigingen aan de slag van wie die hallen zijn en eventueel anderen die ook nog graag daar willen sporten. Dus ja, het is echt, dit wordt wel een lange adem. En naar de concrete vraag van wanneer is dat dan precies ingevuld, wordt het een R&B of wordt het een Marktplaats of wordt het een, nou, noem nog eens wat anders. Nou, dat moet wel begin volgend jaar, eerste kwartaal willen we daar wel echt een volgende stap in hebben gezet. En dan gaan we met mekaar, met de voorzitters en ook, we gaan er ook in meenemen de hallen van het onderwijs. En dat wordt nog echt een tour de force. Gaan we met elkaar, gaandeweg, lerende, lerend het proces in om dat steeds beter vorm te geven. Het kan niet in één keer goed zijn, want we komen echt wel van ver.

De voorzitter: U bent nu tien minuten aan het woord en de vragen ...

De heer Merx: Ja, maar het zijn ook heel goede vragen. Even kijken, nou, dan ga ik even mijn lijstje langs. Die heb ik gehad. Concurrentie hebben we het over gehad. Het tertiair gebruik, nee, daar bent u het allemaal over eens en daar ben ik het ook over eens. Dat gaan we regelen, dat, en daar is overigens ook DMHC het mee eens. We hebben die hal tien weken in het jaar, daar gaan we in hockeyen en daar gaan we geen andere dingen in doen. Mocht zich nou, en dat gaan we ook wel vastleggen, mocht zich nou de unieke mogelijkheid voordoen, dat er iets heel bijzonders kan worden georganiseerd in zo'n hal en we echt onszelf in de voet hebben geschoten om dit heel

erg strak dicht te regelen, daarvoor wil ik wel een uitzonderingspositie hebben. Dat mochten ze iets heel bijzonders doen, dat het een gemiste kans zou zijn als je het niet doet, dat ze dan contact opnemen met de gemeente, met ons, om te zeggen: Nou, in afwijking van wat we willen, in dit bijzondere geval gaan we dat doen. Maar dat is dan echt een uniek iets en niet iets wat elke week gebeurt.

De heer ...: Maar geldt het dan ...?

De heer Van Dam-Timmers: Maar voorzitter, dit strookt toch niet helemaal met juist het verenigingshallen idee, dat je juist dubbel gebruik ook wil en dat je ook eventueel voor scholing, die dan aan het hockeyen zijn in die hal, het wel mogelijk wil maken. Dus ik vind het wel een beetje ingewikkeld, want dan maak je eigenlijk ... Kijk, ik snap dat je niet wil concurreren, maar de andere kant, als je het zo dicht zet, dan staat die hal straks leeg overdag. Dat is toch, dan toch ook weer zonde van de mogelijkheden die we als stad hebben en de doelstellingen van zoveel mogelijk mensen sporten, hoog kwalitatief, dat ze bij een vereniging kunnen sporten waarbij ze een mooie hockeyhal klaar hebben staan. Ik begrijp niet helemaal die, nou ja, dat je daar heel strak in wil zijn, want dat voelt toch eigenlijk weer niet efficiënt.

De heer Merx: Nou ja, het is een hal van DMHC. Het is een hal die zij nodig hebben om te kunnen voorzien in hun behoeften en de groei die zij verwachten te gaan krijgen. Ik heb ook een meerderheid in ieder geval hier gehoord van, we willen niet dat er nog verder gekannibaliseerd wordt zeg maar, op de bestaande verenigingshallen. Dus als daar scholen ineens denken: Hé, verhip, DMHC daar kan ik voor een tientje huren en bij die andere moet ik er twintig euro voor betalen of zo. Dus ik ga bij DMHC. Nou, daar ben ik dan zelf wel – tenzij u mij dwingt met een motie om te zeggen, maar ik wil het toch echt anders want die hal mag ook lekker concurreren met de verenigingshallen - maar daar was ik niet mee, eigenlijk niet van plan om daarmee in te stemmen. Omdat juist nu, wat ik aan het begin zei, ik zie de noodzaak en de behoefte en de urgentie voor DMHC. En mocht zich nou een unieke kans voordoen, een eenmalig iets - dat zou heel erg jammer zijn als we dat niet doen – dan zeg ik: Oké. Maar als zich bijvoorbeeld school X of Y aanmeldt van, nou, in die tien weken wil ik bij jullie gaan en dan vertrek ik bij De Dijk of weet ik veel welke andere hal, nou, daar ga ik niet aan mee werken. Dus in die zin moet u dat zien. Nou, dat wacht ik op de dingen ... Heb ik het over gehad. Compensatie voor vier jaar. Ja, we hebben echt bewust gekozen voor vier jaar. De vertegenwoordiger van Partij voor de Dieren is helaas net vertrokken.

De voorzitter: Mevrouw Vol is aangeschoven.

De heer Merx: Ah, kijk eens! Ach.

De voorzitter: Was van tevoren aangekondigd.

De heer Merx: Nou, u had de vraag gesteld: Waarom compensatie niet voor tien jaar? Zoals ook de, nou ja, de Sportraad had zelf gezegd, vijftien jaar of nog langer. Ja, ik wil ons eigenlijk, samen met de verenigingshallen wel de ambitie opleggen om dit probleem zo snel mogelijk opgelost te hebben. En hoe langer wij wachten met, hoe langer we het

onzelf gunnen, dan weet ik wat er gaat gebeuren namelijk. Dat als ik al lang geen wethouder meer ben, het nog steeds elke maand, elk jaar betaald wordt. En tegen de tijd dat de vijftien jaar voorbij is, dat we dan eens gaan kijken van, hoe gaan we die uren invullen. Dus wil onszelf eigenlijk, meer een ... Nou, dankjewel, een stok achter de deur voor onszelf en voor de verenigingshallen om dit zo snel mogelijk op te lossen. De wegzuigende werking hebben we het over gehad. Ja, zeker VSP die zegt, ja, moet je niet naar twee jaar. Nou, door de manier waarop ik net toelichtte, dat wij eigenlijk meer in de afstemming willen gaan zoeken samen met de verenigingshallen, maar ook met andere hallen, gaan we veel frequenter de vinger aan de pols houden om te kijken, hoe ontwikkelt zich dit. Want er is een mogelijke tendens gaande, die enerzijds zorgelijk is, maar we weten niet hoe die zich verder ontwikkelt. Dus we zijn het eigenlijk aan onszelf verplicht en aan de hallen, om echt heel regelmatig even de koppen bij mekaar te steken: Hoe gaat het? Hoe staat het ervoor? Welke ontwikkelingen zien we? Welke kansen zijn er en hoe gaan we die pakken? Dus dat gaan we wat vaker doen. Nou, even kijken. In gesprek blijven, ja. Ja, de carte blanche snapte ik niet helemaal, van Gewoon Dordt. Ik ben me niet bewust, dat we hier een carte blanche hebben nu. Want juist het voorstel is, het is iets wat in strijd is met de Nota Lening en Garantstellingen, dus we komen naar de raad toe. Dus die carte blanche snapte ik niet helemaal. Maar misschien dat u dat nog een keer kan toelichten. En dan heb ik alles gehad, denk ik.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Merx. Dan wil ik, even kijken, naar, in eerste instantie naar GroenLinks, ChristenUnie-SGP en Gewoon Dordt. Of jullie nog andere vragen hebben, of juist een vraag aan de raad? Ja, ik vraag het niet aan u, maar aan de rest van de commissieleden. Of zeggen jullie van, ik ben zo overtuigd geraakt van de woorden van de heer Merx, van: Wij stemmen nu ook voor. GroenLinks en ChristenUnie-SGP waren nog open en Gewoon Dordt was in eerste instantie tegen. Dus ik wil het woord geven aan de heer De Feijter. Gaat uw gang.

De heer De Feijter: Ja, nou ja, zoals ik al zei, zijn wij in eerste instantie ook niet in principe tegen de garantstelling. Wel kan ik me niet helemaal aan de indruk onttrekken, dat het toch wel, nou ja, enigszins iets van een uitzonderingspositie zo wordt geregeld buiten het verenigingshallenplan om. Ik denk nog steeds wel, dat het toch de beste vorm zou zijn om het, nou, gewoon in dat totaal van het VHP mee te nemen en de Sportvisie. Anderzijds zijn natuurlijk de argumenten, die de wethouder noemt, ook zeer te begrijpen dat er toch, nou ja, enige vorm van urgentie achter zit. Ik weet niet hoe urgent dat nou echt is, maar goed. Zeker de dingen wat betreft de prijsstijgingen, dat klopt zeker.

De voorzitter: Mijnheer Den Heijer. Ik zie een vraag komen richting uw kant, de heer De Feijter.

De heer Den Heijer: Ja, ik ben destijds het raadslid geweest wat dat amendement samen met een aantal collega's in heeft gediend om die twee miljoen toch beschikbaar te houden om het met hoge node te doen. En wat wij in de vorige raad gewoon echt heel erg slecht hebben gedaan, met zijn allen, terwijl we constant heb hebben gezegd dat wij het heel belangrijk vinden, dat zaken die voor liggen, die opgelost moeten worden, die het afgelopen jaar - wat de wethouder nu ook weer zegt - jaren zijn blijven

liggen. Dat wij elke keer hebben gezegd, dat is eigenlijk schandalig dat het gebeurd is. En nu ligt er gewoon een van die concrete gevallen voor, die de afgelopen jaren is blijven liggen, en dan begrijp ik uit uw woorden dat u nog steeds, urgentie ... Dat snap ik allemaal wel, maar ik wil dan echt wel in deze commissie gezegd hebben van: Laten we nu met zijn allen gewoon eens een aantal successen boeken, dingen voor elkaar krijgen. En ik moet eerlijk zeggen, dit voorstel heeft ook heel erg ook de voors en tegens ook wel naast elkaar gelegd. Legt ook eerlijk neer, waar we als raad positie op kunnen nemen. Maar ik zou echt ervoor willen waken, om weer dezelfde fouten als in het verleden te gaan maken. En ja, dat plan dat moet echt fantastisch worden, dat moet echt veel beter zijn dan wat we ooit hebben gezien. Dat weet ik ook wel, maar het zou zonde zijn als we nu - waar precies dit amendement voor bedoeld is, precies die twee miljoen voor bedoeld is - dat we dit soort dingen dan laten liggen en eigenlijk weer doorgaan met de weg waar we ooit vanaf wilden komen. En dit wilde ik toch even gezegd hebben, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Den Heijer.

De heer Van Dam-Timmers: Voorzitter, daar wil ik graag ...

De voorzitter: De heer Van Dam-Timmers, gaat uw gang.

De heer Van Dam-Timmers: Ja, daar wil ik graag ook wel even bij aanhaken, want ik heb met de heer Den Heijer daar ook over gesproken. Ik sprak deze week ook nog een sportvereniging en die benadrukt dan ook steeds van, we weten niet waar we aan toe zijn. En eigenlijk geldt dat voor DMHC de afgelopen jaren ook. Ik ben er wel eens een aantal keren geweest en spreek met heel veel verschillende voorzitters van verenigingen en ook leden en die zeggen: Ja, we willen graag weten waar we aan toe zijn. Niet zozeer of het nu gebeurt of volgend jaar, maar we willen in ieder geval weten waar we aan toe zijn. En dat mist Cees en als iets dan al jaren er ligt, er wordt over twee miljoen gesproken, maar het gaat natuurlijk eigenlijk over vijfendertigduizend per jaar wat gedekt wordt uit die gereserveerde twee miljoen. Dus het is een klein bedrag. Anders lijkt het alsof we daar heel makkelijk aan voorbij gaan, maar mijn punt is en blijft, wij moeten de sportverenigingen in Dordrecht, moeten we gewoon echt netter gaan behandelen waarbij we ze meer duidelijkheid geven en ook sneller duidelijkheid geven. Want daar hebben ze recht op; het zijn vrijwilligers en we mogen wel wat meer vaart maken.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, wat vindt u daarvan, de heer De Feijter?

De heer De Feijter: Dank u wel, voorzitter en dank ook voor beide interrupties. Nee, het zijn hele goede punten die zowel de heer Den Heijer en de heer Van Dam-Timmers aandragen. Dat is zeker ook waar die reserve voor is bedoeld. En, nou ja, wat dat betreft, wij gunnen DMHC ook zeker die nieuwe blaashal. Dus we zullen, nou ja, zoals ik al zei, zijn ook niet in principe tegen de garantstelling. We zullen daarom ook niet tegen het voorstel stemmen, maar wel nog steeds gezegd hebbende, dat de vorm ons inziens, nou ja, best in het totaalplaatje van het VHP in ieder geval had gekund.

De voorzitter: Dank u wel. Uw woorden hebben indruk gemaakt aan de overkant, mijnheer Den Heijer. De heer Uysal, ik neem aan dat u daar ook graag op wilt reageren.

De heer Uysal: Ja. Nou ja, ik ga graag mee in de positiviteit. En ik ben het er helemaal mee eens met Den Heijer, met de heer Den Heijer en met de heer Van Dam-Timmers, dat deze urgente investeringen daar bedoeld zijn, dat we daadkrachtig optreden als gemeente. En dat is in de afgelopen tijd misschien niet zo heel vaak gebeurd. Maar ik vind het ook wel goed dat we hier kritisch zijn als, op het moment dat er dan een voorstel ligt van een partij, van een vereniging - want we hebben heel veel verenigingen Dordrecht - dat we dan ook heel kritisch kijken van, hoe gaan we hiermee om. Want we moeten natuurlijk ook ervoor gaan waken, dat we niet precedentwerking gaan scheppen, maar dat we ook gaan kijken, aan welke clubs, aan welke verenigingen gaan we wel bepaalde dingen toewijzen en aan welke verenigingen gaan we dat niet doen. En ik vind daarom ook gewoon goed, dat we kritisch kijken. En daarbij wil ik uiteraard ook benadrukken, dat we volledig mee eens zijn dat op het moment dat er dan zulke urgente noden nodig zijn, dat we daar ook daadkrachtig mee omgaan.

De voorzitter: Goed om te concluderen, dat u dan een kritische voorstander bent in deze.

De heer Van Dam-Timmers: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Van Dam-Timmers.

De heer Van Dam-Timmers: Ja, dank, voorzitter.

De voorzitter: Nog één keer.

De heer Van Dam-Timmers: Ja, ik hoor een aantal, aan mijn linkerkant, dingen gezegd worden of we daar niet kritisch op moeten zijn. Daar ben ik op zich natuurlijk eens, maar is de heer Uysal - dan zeg ik u hier, voorzitter - niet met mij eens, dat we eigenlijk zouden moeten hopen dat er precedentwerking zou zijn? Dat er meer dit soort verenigingen zijn, die met dit soort initiatieven zouden komen om juist hiervoor te gaan.

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: Ja, daar ben ik het absoluut mee eens. Maar we hebben wel natuurlijk beperkt budget en het gaat uiteindelijk weer om het verdelen, om het verdelingsvraagstuk. We kunnen niet, hadden we maar een oneindig budget en hadden we maar een oneindige pot, waarmee we alle verenigingen konden helpen. En we moeten gewoon keuzes gaan maken. En daarbij vind ik het wel belangrijk, als we op het moment dat we dan keuzes maken, dat we dan goed kijken van: Waarom kiezen we dan wel voor de ene vereniging dat we die ondersteunen en helpen en waarom dan niet bij een andere? Want ik kan het me nu heel goed voorstellen, dat er nu heel veel andere verenigingen zijn die ook met urgente noden komen op dit moment. Dus ik ben het er absoluut mee eens, dat we op het moment dat een vereniging of een club een aanvraag doet bij ons met, Help ons en we hebben behoefte aan bijvoorbeeld realiseren van een

nieuwe blaashal, dat we nog goed kijken en dat we daar ook op een positieve manier mee omgaan. Maar dat we dan natuurlijk niet blindelings daarmee akkoord gaan. Dat doen we ook niet en daarom beschrijf ik dus, probeer ik aan te geven van: Ik vind die positiviteit heel goed, maar ik vind het ook goed dat we gewoon kritisch kijken naar hoe we hiermee omgaan.

De voorzitter: Dat is helder, dank u wel. En ik zie dat u nog één keer wilt reageren, mijnheer Van Dam-Timmers.

De heer Van Dam-Timmers: Voorzitter, ja, dan toch heel kort. Want er wordt nu weer gedaan alsof als gemeente heel veel geld nu uitgeven aan de garantstelling. Dat is niet zo. Uiteindelijk halen we met name, door dit voorstel kunnen meer mensen sporten, halen we een grote Bosa-subsidie binnen, is er een lineaire lening die wordt terugbetaald en is er een vereniging die veel sponsoring bij zijn eigen leden ophaalt. Ja, ik zou echt willen dat elke vereniging dit zou doen.

De voorzitter: Nou, dank u wel, de heer Van Dam-Timmers. En ik denk dat de heer Uysal ook duidelijk is geweest. Wil de heer Roggekamp nog éénmaal reageren op wat alles gezegd is? Want ik zie dat er nu van de zes voorstanders, zijn er twee bijgekomen en er is nog eentje tegen. Dus gaat uw gang.

De heer Roggekamp: Ja. Ik zou het in ieder geval meenemen naar de fractie, mijnheer de voorzitter. Overigens waar ik met de wethouder op doelde, was de 'fraas' van, dat staat het college en burgemeester en wethouders te mandateren voor het vervolproces, et cetera, dat stuk. Daar hebben we in het verleden toch wat negatievere ervaringen over gehad. Over, nou ja, de discussie die er net gevoerd is, zitten we ook van, je moet het gehele plaatje bekijken. En vandaar dat we het heel graag toch met die Sportvisie willen bekijken. En ik begrijp ook dat de kosten omhoog gaan, maar ze hebben zelf ook al aangegeven, voor volgend jaar kan het nu toch al niet. En vandaar dat we het liever in het grote plaatje willen zien en dan, inderdaad, ook mogelijk zelfs meer mogelijkheden voor hen hebben. Maar niet willen hebben dat inderdaad, nu één vereniging geholpen wordt en drie andere, die bijvoorbeeld stil zijn geweest, zo meteen ook heel erg zitten. Terwijl, als je naar het complete plaatje had gekeken, het wel opgelost had kunnen worden mogelijk. En dat is vooral waar wij mee zitten en waar we in de fractie heel erg over hebben gehad en waar we niet direct meegaan. Maar daar gaan we nog naar kijken dan.

De voorzitter: Helder, dank u wel. En ik zie dat de wethouder nog even daarop wil reageren. En dan stel ik voor om daarna even de conclusie te trekken, wat we hiermee gaan doen. En dan hebben we misschien nog wel een plaspauze voordat we naar de volgende vergadering kunnen.

De heer Merx: Dan heb ik tien minuten. Nee, dat, nou begrijp ik waar u het over had met de carte blanche. Maar dat is wel, dat mandaat, binnen de kaders die daarboven staan natuurlijk. Dus dat, laat dat helder zijn. Ja, en neemt u van mij aan, mijn collega's van Dordt Sport staan ongeveer elke dag in contact met de vele verenigingen. We kennen de noden die op dit moent – u kunt het allemaal wel raden denk ik, waar dat

over gaat – heeft alles met energie te maken. Volgende week hopen we bekend te maken, met welke regelingen wij naar buiten komen. En zoals het er nu uitziet, is dat behoorlijk ruimhartig. Maar dat, verder kan ik er niks over zeggen, want dat moet allemaal nog eerst door leges en dat soort zaken.

De voorzitter: Ik wil u ook kan vriendelijk verzoeken, om het gewoon bij de dingen te houden waar we hebben het vanavond over hebben.

De heer Merx: Nee, maar dat is ...

De voorzitter: En geen teasertjes weg te geven.

De heer Merx: Als het gaat over ... Want de heer Roggekamp, voorzitter, had het erover van, de ene wordt geholpen en de andere zijn stil. Neemt u van mij één ding aan, die sportverenigingen zijn echt niet stil. Echt, ze worden dagelijks benaderd door sportverenigingen die of het een of het ander willen. Het is allemaal geen kommer en kwel; dat beeld moeten we ook weghalen. De mensen maken zich zorgen over de energie en terecht. Daar komen we met een regeling en voor de rest zijn we in nauw contact zowel met de Sportraad als ook met de verenigingshallen over, hoe gaan we dat beleid verder vormgeven waar we dan begin volgend jaar mee naar de raad komen. En daar hebben we ook echt wel haast mee, maar het moet wel goed zijn en zorgvuldig zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dan denk ik dat wij kunnen concluderen, dat we hier volgende week in de gemeenteraad uitgebreid overgaan debatteren. Nee. Wat moeten we dan doen ook al weer, hamerstuk, hè? Ja. Dan maken we daar een hamerstuk van of er moet nu een heel groot bezwaar zijn van iemand, dat we dat echt niet moeten doen. En dan doen we dat. En dan wil ik u bedanken voor uw inbreng en uw gezelligheid. En dan wens ik u nog een hele fijne avond.

3. Sociaal domein: Maatwerk huisvesting – Raadsvoorstel.

Voorzitter: mevr. Kruger

Commissiegriffier: mevr. Van Poppel

Aanwezig:

Dhr. Hartmeijer (SP)

Dhr. In 't Veld (VSP)

Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)

Dhr. Kolkiliç (DENK)

Mevr. Nieuwland-van den Bosse (CU-SGP)

Dhr. Noldus (VVD)

Mevr. Pichel (FvD)

Dhr. Tutupoly (Op ons Eiland)

Dhr. Uysal (GroenLinks)

Mevr. Van Engelen (GroenLinks)

Mevr. Van Vugt-Roose (CDA)

Mevr. Vol-van der Holst (Partij voor de Dieren)

Wethouder: dhr. Heijkoop.

De voorzitter: Nou, volgens mij kunnen we beginnen en anders dan kondigen we zo nog iemand aan, die dan nog aanschuift. Welkom allemaal, raads- en commissieleden. Ik wilde graag even voor de notulen, dat u zich allemaal zelf even voorstelt. Daar ga ik hier aan mijn linkerhand beginnen.

Mevrouw Van Poppel: Denise van Poppel, commissiegriffier.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Franciske van Vugt, CDA Dordrecht.

De heer Uysal: Abdullah Uysal, GroenLinks Dordrecht.

Mevrouw Van Engelen: Yara van Engelen, GroenLinks Dordrecht.

De heer Hartmeijer: Raymond Hartmeijer, Socialistische Partij.

De heer Kolkiliç: Masum Kolkiliç, DENK.

De heer Noldus: Robin Noldus, Dordtse VVD.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op ons Eiland.

De heer In 't Veld: Richard In 't Veld, VSP.

Mevrouw Nieuwland-van den Bosse: Eline Nieuwland, ChristenUnie-SGP.

Mevrouw Vol-van der Holst: Danielle Vol, Partij voor de Dieren.

De heer Kleinpaste: Gert-Jan Kleinpaste, Gewoon Dordt.

Mevrouw Pichel: Ruby Pichel, Forum voor Democratie.

De heer Heijkoop: Peter Heijkoop, namens het college.

De voorzitter: En ik ben Kitty Kruger, vanavond uw voorzitter. Er komt nog iemand binnen. Oh, heel goed. Gaat u snel zitten. De heer Damen van de PvdA. Oké, dames en heren. Op 15 november, toen heeft de commissie voor het eerst oordeelvormend gesproken over het raadsvoorstel, waarin de raad wordt gevraagd om het college toestemming te verlenen om, zo nodig, af te wijken van de regeling Opkoopbescherming vanwege het maatschappelijk belang. U heeft elkaar niet kunnen interrumpen op de woordvoeringen, die waren voorbereid. We hebben de commissie afgesloten, nadat twee fracties in tweede termijn woord hadden gevoerd. Bleek toch wel, dat er behoefte was aan een onderling debat met elkaar over dit raadsvoorstel. Ook de beantwoording op de

reeks vragen die voorafgaand schriftelijk was gedeeld met de commissie en is toegevoegd aan dit dossier, riep weer nieuwe vragen op. Ja, daar gaan we vanavond, wilde ik voorstellen om een tweede ronde te doen. Meteen met de tweede termijn te beginnen, waarbij de politieke vraag ter bespreking blijft staan: Wat vindt de commissie van het raadsvoorstel? Gezien de behoefte aan debat onderling en het feit dat we tot half elf hebben, misschien met een uitlooptijd tot elf uur, om dit politieke gesprek met elkaar te voeren, wil ik voorstellen dat we de tweede termijn openen. Waarbij u eerst kort aangeeft wat uw voorlopig standpunt is. En het debat gaat leiden op basis van uw interrupties en dan wel op de woordvoerder van de fractie. Dus, houdt u zich echt alstublieft aan deze richtlijn, dat u niet allemaal op elkaar gaat interrumpen. Interrumpen, wat een woord, maar puur op degene die het woord heeft. En dan, ja, is de vraag: Wie kan ik het eerste het woord geven of vinden jullie het prettig dat ik gewoon de sprekersvolgorde aanhou? Mag ook. Dan doe ik dat. En dan wil ik als eerste het woord geven aan de Dordtse VVD, de heer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, dank u wel. Vorige keer eerste termijn gehad en moet ik zeggen, redelijk onbevredigend debat in die zin om terug te kijken. Leek in ieder geval ook relatief weinig steun te zijn voor het voorstel in de commissie. En vorige keer hebben we ook in de eerste termijn aangegeven, de Dordtse VVD zit nog met veel open eindjes in voorstel. Zowel in het voorstel zelf, als ook in de beantwoording. En we zijn nog niet overtuigd, dat het middel wat weer inzetten niet erger is dan de kwaal. En we zien daar verschillende ingrepen, die gedaan worden rondom de eigendomssituatie van mensen, waar ook het ingrijpen in de woningmarkt, waar we juist een ingreep hebben gedaan rondom die opkoopbescherming. We zijn nog niet overtuigd, dat hier nou een rol van de gemeente ligt. En ook in de beantwoording, missen we ook de rol van de corporaties en hoe die private samenwerking eruit dient te gaan zien. Ook, dat hoe huurders geholpen worden, wie, waarvoor verantwoordelijk is en hoe huurders ook naar een nieuwe plek gebracht wordt. En ook heel belangrijk, wat de rol van de regio is. Daar ontstond in de eerste termijn ook wel wat onduidelijkheid over, werd er nu wel of niet een beroep gedaan op de regio. En ook in de beeldvormende sessie ging het ook, dat het college aangaf dat het toch de verwachting was, dat mensen na die tijdelijke huisvesting hier terug zouden gaan naar de eigen regio. Nou, dat kunnen wij ook niet te rijmen met de eerdere antwoorden, dat het dan toch mensen uit de regio zouden zijn dat het hier een regiofunctie betreft. Dus al met al, ja, zien wij toch te veel open eindjes in het voorstel en dingen waar wij ons in de basis niet in kunnen vinden. Dus vanuit daar zijn we niet voor dit voorstel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Noldus. Ja, dat mag zeker. Mag ook tussendoor hè, dat is een interruptie. Hoeft niet op het eind te wachten.

De heer Hartmeijer: Nee, maar de VVD zegt, het raakt de opkoopbescherming, daar willen wij eigenlijk niet aan tornen. Maar ziet de VVD dan geen verschil tussen een commerciële partij die woningen opkoopt en de gemeente? Want dat zijn toch twee volstrekt verschillende entiteiten. Of is dat voor de VVD eigenlijk hetzelfde? Want die opkoopbescherming is toch voor, juist voor bedrijven als Black Stone en dat soort taferelen of ziet de VVD dat niet zo?

De heer Noldus: Ja, voorzitter, ik kan me de achtergrond van die vraag goed voorstellen. Tegelijkertijd in de basis, wat ik zei, zien wij het niet als een rol van de gemeente om die woningen te kopen. Dat is één. Tegelijkertijd is het daarmee ook een rol van private partijen en gaat het om, nou ja, de heer ... '...'. Sorry, excuus, die noemt daarbij een specifieke partij waarbij denk ik een hoop partijen in deze raad, een beeld bij hebben en misschien een beeld bij hebben. Tegelijkertijd zijn er ook heel veel andere particulieren en private eigenaren, die op een andere manier hun woningen verhuren, die ook door deze ingreep geraakt worden. Voor ons in de vorige, in de eerste termijn, daar ging ik misschien wat kort overheen, hebben we ook de positie van de starter aangegeven. Dat dat is waarom die regeling is ingevoerd. En om dan als overheid voor jezelf binnen een jaar na invoering daarop een uitzondering te maken, ja, dat voelt oprecht gek en vervelend. En los nog van, dat wij de opkoopbescherming graag nog zouden willen evalueren met elkaar, dat zijn doel dient, lijkt het ons ongewenst om op deze grond daar een uitzondering op te maken.

De voorzitter: Naar tevredenheid beantwoord? Niet? Maar denk dat dit, dat u het hier toch mee moet doen. Iemand anders nog een interruptie op de heer Noldus? Dat mag zeker.

Mevrouw Vugt-Roose: Even een vraag aan de VVD. Wat ziet de VVD als de oplossing voor de gezinnen, die op deze manier wel gewoon overal buiten vallen?

De heer Noldus: Ja, voorzitter, op zich een terechte en moeilijke vraag. Ook daar verwijs ik een klein beetje naar de eerste termijn, waarin we zeiden, het is in ieder geval een creatief voorstel wat er ligt. Ik weet niet of er één oplossing is, die hiermee alles raakt. Ik denk dat het antwoord daarom ook 'nee' is, omdat we het hier met elkaar over hebben. Tegelijkertijd is voor ons niet duidelijk of dit nou ook zo de geëigende route is, of dit nu echt iets bijdraagt aan de opgave die er ligt. De rol van de corporatie en andere instellingen is ons hierin niet helder. En dan kom ik in herhaling, op de rol van de regio daarin is, blijft onvoldoende uitgewerkt. Dus daar zitten volgens mij veel meer de oplossingsrichtingen die er zijn dan in het zelf opkopen van woningen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan wilt ik nu naar de tweede woordvoerder gaan van GroenLinks, mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel, voorzitter. Ja, vorige oordeelsvorming de sessie was inderdaad niet zo bevredigend. En aan de hoeveelheid technische vragen was ook te zien, dat de raadsleden, maar zeker mijn eigen fractie ook behoefte had aan uitwerking voordat we hier een duidelijke keuze over konden maken. En dan heb ik het nog een keertje goed doorgelezen. En in het raadsvoorstel staat eigenlijk, geef ons drie miljoen en dan komen we met de uitwerking en dan weet u waar u die drie miljoen aan heeft uitgegeven en dan gaan we het doen. En, ik wil eigenlijk vragen: Kunnen we dat niet omdraaien? Dus, kan met de uitwerking en dan kunnen wij goed besluiten waar we de drie miljoen precies aan uitgeven. Kijk, het basisidee is duidelijk, we weten allemaal waarvoor we gaan. Maar er zijn een hoop kanttekeningen, die moeten duidelijk worden.

Werk die uit en dan kunnen we de drie miljoen wellicht uitlenen. En dat is hoe we er nu inzitten. We zouden het graag om willen draaien, eerst uitwerking en dan het bedrag. Dank u wel.

De heer Kleinpaste: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, even toch een vraag aan mevrouw Van Engelen. In de vorige bespreking noemde u het een kleine pleister op een hele grote mond. Even ongeveer zoals ik het onthouden heb, ik heb het terug gekeken. Denkt u dat de uitwerking daarmee wel voldoende gaat zijn of zijn er nog dingen die u dan op voorhand zou willen meegeven aan de wethouder om dichterbij een verband te komen wat precies de want kan dekken?

Mevrouw Van Engelen: Ja, geeft niks. Kijk, er ligt hier natuurlijk een voorstel, wat gaat over gevallen die al buiten alle regelingen vallen. Dus, om hele specifieke gevallen waar we iets voor willen doen. En dat kan ik alleen maar heel erg waarderen, dat we ... Kijk, het liefst ga ik voor een grote systeemverandering, maar we zitten voor nu eenmaal in het systeem en daar vallen mensen buiten de boot. En ik vind het een creatieve oplossing om de mensen op deze manier te helpen, maar dan moet het wel goed gebeuren.

De voorzitter: De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Ja, ik hoorde eerste uitwerking en dan de lening verstrekken. Waarvoor zouden wij als gemeente een lening moeten verstrekken? Er zijn genoeg financiers of banken die nog steeds wat verstrekken, die leningen gewoon kunnen verstrekken. En ik las zal ik maar zeggen, wij beantwoording op de vragen van, want we stellen hoge eisen met betrekking tot de huurders. Nou, we hebben het hier over woningen en als ik de voorbeelden zie, kunnen zij ook gewoon de huur betalen. Dus ik zie eigenlijk niet een, waarom de gemeente zal ik maar zeggen, de financiering zou moeten verstrekken tegen lagere rente. Want ook in de rente, zit een risico-opslag in. Maar toch hoor ik eigenlijk zeggen van, ja, dan de lening verstrekken. Bent u het er niet mee eens, dat de gemeente hier niet voor de aangewezen persoon is, maar dat het gewoon thuishoort bij de financieringsinstellingen die nog steeds voor vastgoedleningen verstrekken?

Mevrouw Van Engelen: Ten eerste, het gaat om de lening voor het plan. Maar als ik het even voor over de rol van ons als lokale overheid hier, het gaat hier om mensen die onze zorg nodig hebben. En ik vind het een heel fijn idee, dat wij als lokale overheid voor onze inwoners zorgen. En als we dat door middel van dit soort dingen kunnen doen, dan sta ik daar erg positief tegenover.

De voorzitter: Ja, nog een aanvullende vraag?

De heer Tutupoly: Ja, ik zeg ook niet op voorhand, dat je je inwoners niet moet helpen. Maar er zijn zat mogelijkheden. Zeker als we het hebben even over de financieringsinstellingen, die verstrekken gewoon die financiering nog. Het is niet zo, dat de markt op slot zit. En u zegt wel, wij hebben het hier over dit project, maar het is vastgoed bij saldo. Dus ik kan me ook voorstellen, dat je ook andere regelingen of iets anders zou kunnen bedenken in plaats van risico te nemen met gemeenschapsgeld.

Mevrouw Van Engelen: Voorzitter, nou, de markt zit natuurlijk wel redelijk op slot. Oh, u zei iets, een van uw eerste zinnen, daar wilde ik op reageren.

De heer Tutupoly: Ja, sorry, we hebben het niet over de onroerendgoedmarkt, maar over de financieringsmarkt en die zit nog niet op slot.

Mevrouw Van Engelen: Maar u zei iets in één van uw eerste zinnen en daar wilde ik graag op reageren. Kunt u dat nog even terughalen?

De heer Tutupoly: Nou ja, ik had in ieder geval gezegd, dat het eigenlijk geen taak van de overheid in dit geval is. Je kan natuurlijk nog steeds op een andere manier misschien iets betekenen.

Mevrouw Van Engelen: Ja, u zei: Er zijn vele andere manieren. Ja, ik kan daar zelf niet op komen, wat voor vele andere manieren er dan zijn voor dit soort mensen die allemaal al buiten de regelingen vallen. Dus ik wilde aan u vragen: Wat zijn de vele andere manieren, die u voor ogen heeft?

De heer Tutupoly: Nou ja, ik kan me bijvoorbeeld voorstellen, dat dit probleem niet vanaf vandaag uit de lucht komt vallen. Als we even kijken naar het verleden, is er hele lange tijd gesproken over de bouw van sociale woningbouw. Dat wordt nu uiteindelijk dan versneld, maar het probleem is niet van gisteren, lijkt mij. Dus dat zal er al één kunnen zijn. En ik kan me ook zo voorstellen, dat je met je urgentieregelingen wat zou kunnen doen. In de stukken wordt uiteindelijk genoemd, urgentie is voor voorrang en verleent iedereen voorrang, dan is er geen voorrang. Nou, dit is ook een vorm van voorrang, dus, ja, ik zie het verschil eerlijk gezegd niet. Dus daar zou je me ook in mee kunnen nemen.

Mevrouw Van Engelen: Ik ben het helemaal met u eens, dat op het gebied van sociale huur, moet gewoon ontzettend veel gebeuren. En we willen natuurlijk tot dertig procent komen en dat moet ook gewoon gaan gebeuren. Maar nu ligt hier urgentie op. En voordat die sociale huurwoningen staan, dat duurt nog wel een paar jaar en dat ligt gewoon puur aan de bouw.

De voorzitter: Nog één reactie, mijnheer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Ja, maar als ik even kijk naar de stukken zoals de voorbeelden genoemd worden, gaat het even met name om mensen die eigenlijk geen of nauwelijks binding hebben met Dordrecht. Ik ken ook heel veel gevallen van gezinnen, die

misschien op straat komen te staan of in de problemen zitten, die wel lang in Dordrecht wonen, maar misschien in een soortgelijke situatie zitten, namelijk echtscheiding, noem maar op. Dus waarom geven we de groep bewoners, die dus ...

Mevrouw Van Engelen: Voorzitter? Mag ik dan ook weer ...

De voorzitter: Nou, ik weet niet, wil de heer Tutupoly nog even zijn zin afmaken?

De heer Tutupoly: Ja. Dus als u het dan heeft het over, ja, we moeten de inwoners helpen, dan denk ik dat die groep veel breder is. En dan vraag ik me af of je dat met tien eengezinswoningen gaat redden.

De voorzitter: En u mag zeker hierop reageren, want het is uw woordvoering.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel, voorzitter. Nou, volgens mij gaat het ook wel gewoon om mensen die uit Dordt komen en die in dit soort situaties terecht komen. Het gaat niet alleen om mensen buiten Dordrecht. En, er zijn natuurlijk, u heeft het nu over heel veel goedkopere, maar heel veel van die groepen vallen natuurlijk al onder bepaalde regelingen. Dit zijn uitzonderlijke gevallen.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan wilde ik nu naar de VSP, de heer In 't Veld.

De heer In 't Veld: Ja, dank u wel, voorzitter. De VSP was tegen dit voorstel, was tijdens de vorige commissievergadering uitgesproken. En we blijven er ook tegen. Teveel onduidelijkheden in het hele stuk, zeg maar, wat is nu precies de rol van de gemeente, wat gaat de gemeente doen, wat gaan ze niet doen. Zeker in combinatie met die BPS-constructie, van, wees duidelijk. Het is nu een wat schimmig verhaal. De opkoopbescherming, nou, iets wat je net hebt ingesteld, dat wordt dan zeg maar nu, ja, binnen een paar maanden even aan de kant geschoven omdat het nu even zo goed uitkomt dan. En het doet ook geen recht of het hele verhaal doet ook geen recht zeg maar, aan een grote groep woningzoekenden die we nu al hebben onder de Dordtenaren. Een wachttijd van zeven jaar met schrijnende gevallen. Ik bedoel, die heb je ook. In dit is natuurlijk zeg maar, een groep die het ook hard nodig heeft. Het is een kleine groep, maar om die nu eruit te lichten ten opzichte van de grote groep Dordtenaren die al misschien meer dan zeven jaar wachten, dat vinden wij niet, niet terecht. Kortom, wij hebben inderdaad gewoon vanuit het verleden een tekort aan sociale huurwoningen opgebouwd en dat is jammer en dat wrikt zich nu.

De voorzitter: De heer In 't Veld, u heeft een interruptie van de heer Damen van de PvdA.

De heer Damen: Ja, u heeft het over heel veel woningzoekenden. We praten hier dacht ik, specifiek over gezinnen met kinderen. En als wij die, die niet beschikken over eigen huisvesting, als we die laten wachten, dan staan kinderen op straat. En de vraag is of je dat wil of niet. Dat is gewoon de vraag, die aan de orde is.

De heer In 't Veld: Dat willen wij natuurlijk niet, dat wil niemand. Maar zeg maar, ook in de groep Dordtenaren die nu zeg maar, in de problemen zitten of gaan komen, daar speelt hetzelfde. En we zeggen van, je moet niks doen met deze groep, maar niet op de manier zoals nu voorgesteld is. Daar zijn we tegen.

De heer Damen: Maar gezien de ...

De voorzitter: De heer Damen, wilt u via de voorzitter spreken alstublieft. Dank u wel.

De heer Damen: Gezinnen met kinderen die op straat komen te staan, die krijgen bij voorrang een andere sociale huurwoning als ze maatschappelijk gebonden zijn aan Dordrecht. Waar we nu over praten zijn gezinnen die niet gebonden zijn aan Dordrecht, maar vaak aan geen enkele gemeente gebonden zijn. En die willen we niet op straat laten staan. Dus ik vind uw argumentatie niet kloppen.

De voorzitter: De heer In 't Veld, u kunt hier nog op reageren of verder gaan met uw woordvoering?

De heer In 't Veld: Ik ga verder met mijn woordvoering, het komt later wellicht nog op terug. Waar we ook problemen zien, is inderdaad zeg maar, wellicht bij de opkoopbescherming als we die met handen en voeten treden. Dat daar dan mogelijk juridische problemen gaan ontstaan. En ook ethisch gezien denk ik dat dat toch moeilijk te verkopen wordt, als iemand biedt op een huis en later hoort van: Nou, de gemeente heeft vijfduizend euro meer geboden. Dus dat huis gaat aan zijn neus voorbij. En dan weet ik wel, dan is dat gewoon een bod van een gemeente. Maar ik vraag me af hoe dat zeg maar, door de maatschappij, door de Dordtse maatschappij ervaren gaat worden als de gemeente inderdaad zeg maar, huizen op gaat kopen. Wat toch ten koste gaat van iemand anders die ook een bod uitgebracht heeft. Dat was het. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Bedankt, voorzitter. Ja, eigenlijk hier toch ook een beetje dezelfde vraag. U vindt dit geen goede passende oplossingen, eigenlijk vanwege – laat ik het zo vrij vertalen – vanwege maatschappelijke onrust die zou kunnen ontstaan hierover. Zijn we dan niet teveel voor de bühne bezig? Het gaat hier om die kinderen die op straat kunnen komen te staan en waarvan, die soms nog maar kort in Dordrecht wonen en dus nog niet op wachtlijsten staan, enzovoort. Daar willen we toch gewoon ervoor zijn? We hebben toch een zorgplicht als gemeente? Een jaar, wat voor oplossing is er dan op dit moment, op dit moment beter? Ik bedoel, er zijn vast nog veel meer oplossingen te bedenken, maar wat is er nog beter op dit moment?

De voorzitter: De heer In 't Veld.

De heer In 't Veld: Dat wat u zegt, willen wij ook niet hebben dat die gezinnen met kinderen buiten komen te staan zonder dak boven hun hoofd. Maar, wij kunnen ons zeg maar niet vinden in de manier waarop het hier geregeld gaat worden. En dit wordt dan

een out of the box-gedachte. Ja, misschien is er nog wel een andere out of the box-gedachte te bedenken?

De voorzitter: Dank u wel. Iemand anders nog een korte interruptie? Dan gaan we door naar ...

De heer Tutupoly: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Tutupoly, gaat uw gang.

De heer Tutupoly: Ja, toch nog even een vraag aan mevrouw Van Vugt.

De voorzitter: Nee, mijnheer Tutupoly, dat mag niet! Dat was de enige strenge regel die ik vanavond heb voorgesteld.

De heer Tutupoly: Oké.

De voorzitter: Straks mag u misschien op mevrouw reageren, maar niet nu. Dan gaan we gauw door. ChristenUnie-SGP, mevrouw Nieuwland.

Mevrouw Nieuwland-van den Bosse: Dank u wel, voorzitter. Nou, ik ben de derde in de rij van de SGP, of ChristenUnie-SGP geloof ik, dus ik heb me nog vanavond snel nog ingelezen in het onderwerp. En ook woordvoering meegekregen overigens van degene die het eigenlijk zou doen, maar die verhinderd is., Volgens mij is duidelijk dat het voorgestelde plan geen structurele oplossing is. We willen met elkaar voorkomen, dat mensen uit huis moeten, armoede moet aangepakt worden, we willen inderdaad meer sociale huurwoningen. Maar, op dit moment hebben we wel een probleem. En dit is dus een mogelijke oplossing voor een klein deel van de doelgroep. En misschien is het dan een beetje de econoom in me, die dan ook denkt: Ja, we hebben hier gewoon een zorgplicht en je moet daar iets mee doen. En de oplossing is nu om ze in een hotel te zetten. Nou, dat is niet alleen heel kostbaar, maar ook lijkt me absoluut onwenselijk eigenlijk voor die gezinnen. En, ja, het is dan misschien niet de meest voor de hand liggende oplossing, maar ik vind wel dat het dus ook een geval kan zijn van, ja, soms kan het niet zoals het moet, maar moet het zoals het kan. En, we vinden dus wel, dat met de verdere uitwerking er ook een duidelijke BPS-constructie moet worden opgesteld. We vragen ons wel al, dat gezien de vele bedenkingen die er zijn, of het niet logischer is om eerst een plan nader uit te werken voor dat de verordening wordt aangepast en budget wordt gevraagd. Ik hoop dat dat misschien een mooie tussenoplossing is, waarin we dus elkaar kunnen vinden.

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, toch even een vraag aan ChristenUnie-SGP. Waar het gaat over de opkoopbescherming, vindt u niet dat de overheid – we hebben die

opkoopbescherming net ingevoerd – zich nu eigenlijk als iemand zou moeten gedragen die het goede voorbeeld geeft en dan juist niet zelf die opkoopregeling zou moeten omzeilen?

De voorzitter: Mevrouw Nieuwland.

Mevrouw Nieuwland-van den Bosse: Ja, ik vind dat een, het is een beetje ook, hoe redeneer je waar de opkoopbescherming voor bedoeld is. Kijk, die is, je kunt zeggen: Nou, die is bedoeld om de starters te helpen. Maar je kunt ook redeneren: Het is bedoeld om investeerders de pas af te snijden, die ten koste van de lage goed zeg maar, iets opkoopt om daarna duur te verhuren. En ik zie het denk ik dus meer op die manier. En dan zeg ik dus, dan vind ik de gemeente daar een geen spelbreker, omdat het nog steeds bedoeld is, juist eigenlijk om een kwetsbare groep een plaats te geven.

De heer Kleinpaste: We zijn dus eigenlijk ...

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: We zijn dus eigenlijk vergeten om een uitzonderingsbepaling op te nemen in de opkoopregeling.

Mevrouw Nieuwland-van den Bosse: Nou ja, soms kom je erna pas achter inderdaad, dat die misschien te generiek is, ja. Ik denk dat het niet voorzien was, dat we ... Maar soms breekt nood wet, denk ik. En ik vind het dus te verdedigen vanuit de visie, dat ze dus inderdaad moet wel dat goedkope woningen in handen belanden van speculanten die daar gewoon snel rijk mee willen worden. Want volgens mij is dat helemaal de intentie niet van de gemeente om hier dikke winst op te maken, maar is het juist om onze kwetsbare burgers te helpen. Daarnaast hebben we tijdens de vorige commissiebehandeling gevraagd of we misschien met minder woningen moeten beginnen om eerst te kijken of het echt werkt. En, nou ja, ik hoorde hier ook nog een beetje het geluid, dat het mogelijk niet allemaal ten goede zou komen aan Dordtenaren die in de problemen zitten. Dus behoren nog graag meer van de wethouder op dit punt. Daar wil ik het graag bij laten.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Nieuwland. En dan komen we nu bij het CDA, mevrouw Van Vugt, de heer Tutupoly, goed opletten. U krijgt nu uw kans om te interrumperen.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank, voorzitter. Nou, ik ben benieuwd wat er straks op me afgevuurd woord, maar ... Ik denk dat het CDA vorige keer al vrij duidelijk heeft gezegd, het mooi plan te vinden. Juist omdat het eens een keertje out of the box is en omdat het misschien niet naar de letter van de verordeningen en regels is, maar wel naar de geest van de regels die we hebben met elkaar. We willen zorgen voor de kwetsbare groepen in onze samenleving. Ja, voor zover ik vorige keer begrepen heb, waren die uitgewerkte personen, personen die voorbeelden wel echt gebaseerd op Dordtse situaties. Dus daar hoor ik straks graag nog eventjes van of dat ook echt zo is, want dat brengt me dan

toch heel even aan het twijfelen. Ik hoop echt dat we, dat veel medemensen gaan inzien, dat het echt een kerntaak is van ons om te blijven zorgen voor de kwetsbaren in onze samenleving. En ja, ik hoop met jullie allemaal, dat dit een maatregel is die niet blijvend nodig is. Dat er gewoon zo, dat we als het ware de armoede zo kunnen aanpakken, dat het nooit meer nodig is. Maar ik denk dat die tijd nog ver weg is. En ik hoop dat er nog veel meer out of the box-plannen gaan komen, want waarom niet, maar zijn we bang voor. Verder heb ik nu al een paar keer even gehoord om eventueel die plannen, als het ware de volgorde om te gooien. Eerst nog het plan dat verder uitwerken en dan het budget of de financiering vragen. Nou, ik wil daar even mee terug naar mijn fractie, maar ik vind het wel echt een overweging waard dit moment. Dus ik wil het even hierbij laten.

De voorzitter: Dank u wel. En voor de heer Tutupoly heeft u kennelijk zijn eerdere vraag beantwoord.

De heer Tutupoly: Nou, heel eerlijk, ik ben hem een beetje vergeten.

De voorzitter: Ai, ai! Dat is ... Ja. Kans voorbij, in deze termijn in ieder geval.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Noldus.

De heer Noldus: Mag ik dan een vraag stellen, alstublieft?

De voorzitter: Zeker.

De heer Noldus: Wat... Nou, het CDA brengt, dit is een start van een begin voor opvang. Tegelijkertijd zijn er natuurlijk meerdere mensen die uit de instellingen komen, op straat leven, et cetera. Wat voor aantallen zou CDA dan in de uiteindelijke plannen hebben om op te kopen en voor huisvesting te hebben hier? Voor verschillende doelgroepen die voor, uit de regio of buiten de regio een woning zoeken.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Hij stond nog aan. Voorzitter, ik heb natuurlijk geen concrete aantallen in mijn hoofd nu. Ik vind, we kunnen rustig eens met deze beginnen en ik heb de nood van daklozen enzovoort, scherp op het vizier. Ik ben ook geregeld bij de daklozenopvang te vinden. Maar, ja, we kunnen niet alles oplossen. Maar ik vind, kijk, kinderen hebben bij mij echt een zachte plek, zeg maar. Dus als het ook om gezinnen met kinderen gaat, dan moeten we daar gewoon meteen voor klaarstaan. En dat gaat nu om tien woningen waar ze een half jaar in kunnen zitten en waar je vervolgens weer nieuwe gezinnen kunt helpen, zodat ze door kunnen leven, dat kinderen naar school kunnen gaan. Ik vind dat zo belangrijk, dat ik daar gewoon echt heel hard voor wil gaan. Het CDA vindt dat heel belangrijk, sorry ik spreek vaak 'ik'; dat is niet goed. En ja, verder, alle andere doelgroepen, die heb ik nog te weinig – qua aantallen – op het vizier.

De heer Noldus: Toch even een vervolgvraag.

De voorzitter: De heer Noldus.

De heer Noldus: Een mooi betoog. Maar dan toch voor alle andere doelgroepen uit instellingen, et cetera. Zou u deze regeling dan ook willen uitbreiden? Is dat dan '...'?

Mevrouw Van Vugt-Roose: Nee, ik wil hem niet voor alle doelgroepen uitbreiden. Dit gaat specifiek om gezinnen met kinderen en misschien als er nog meer gezinnen met kinderen zijn, ja, dan wil ik uitbreiden. Maar niet voor, ja, hoe moet ik nou zeggen, de dakloze die in zijn eentje is of voor een volwassen stel wat het even niet trekt.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie verder geen bandjes of lichtjes. Dan gaan we over naar de Partij van de Arbeid, de heer Damen.

De heer Damen: Ja, voorzitter. Ik vind dat wij voor het probleem van gezinnen met kinderen die niet voor urgentie in aanmerking komen, maar wel op straat staan, dat we daar een zorgplicht voor hebben. We mogen daarvoor niet weggijken, ook niet als de oplossing die we kunnen bieden niet de schoonheidsprijs verdient. Dat je daar allerlei formele bezwaren tegen kunt opvoeren, maar je moet met een oplossing komen. En als er geen alternatief is, een beter alternatief voor deze regeling, dan moet je daarmee instemmen of anders kijk je voor de problemen weg. Er wordt gewezen op het feit, dat we dit niet doen voor gescheiden mensen uit Dordrecht die de zorg hebben voor kinderen. Daarvoor hebben we wel een urgentieregeling. Er wordt gezegd, mensen die een instelling verlaten en uit Dordrecht afkomstig zijn, daarvoor geldt deze regeling blijkbaar niet. Nee, daarvoor geldt de urgentieregeling. En die urgentieregeling, mevrouw de voorzitter, die heeft de raad zelf vastgesteld. Die hoort u te kennen. Dus u voert bezwaren op, die er niet zijn. Het gaat nu om gezinnen met kinderen die niet vallen onder de urgentieregeling en die op straat dreigen te komen. En ik vind, dat het nog steeds een lovenswaardig initiatief is.

De heer Kleinpaste: Voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, vraag aan de heer Damen dan toch in dat geval, omdat hij nogal hamert op die urgentieregeling. Is dan niet veel pragmatischer oplossing om iets in die urgentieregeling aan te passen en uit te breiden, zodat deze doelgroep er wel onder valt, en dan dit plan met heel veel haken en ogen nu in stelling te brengen?

De voorzitter: Mijnheer Damen.

De heer Damen: Ja en nee. Ik ben beroepsmatig betrokken geweest bij het opstellen van de urgentieregeling. En op het moment dat je algemene regels gaat, verder gaat aanpassen, betekent dat die ook een andere instroom krijgt. In een aantal gevallen zul je individueel een oplossing moeten bieden op individuele gronden en niet op basis van

aangepaste regels. Want anders loop je het risico, dat van heinde en verre mensen hier naartoe komen omdat ze voor urgentie in aanmerking komen. Dat willen we niet.

De voorzitter: Voldoende beantwoord, mijnheer Kleinpaste?

De heer Kleinpaste: Ja, ik probeer even te doorgronden wat dat precies betekent en ik ben daarbij op zoek naar waar, wanneer gaat maatwerk dan over in willekeur?

De voorzitter: De heer Damen, heeft u daar een antwoord op? Wanneer gaat maatwerk over in willekeur?

De heer Damen: Dat hangt af van de integriteit van de wethouder en die heb ik tot nu toe wel hoog zitten.

De voorzitter: De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Dan kom ik toch even terug op die urgentieregeling, die u noemt. Want die wil u niet verbreden, omdat het eventueel inwoners van andere steden zou kunnen trekken. Maar als we nu even kijken naar de gegeven voorbeelden hier, dan hebben we het eigenlijk over bewoners die een keer Dordrecht verlaten hebben. Bijvoorbeeld terugkomen en nog niet zo lang hier zitten, zodat zij daar geen gebruik van kunnen maken. Maar dat heeft een andere situatie, dan dat iemand van buitenaf komt, zal ik maar zeggen, omdat die hier in de urgentieregeling zou kunnen vallen. Dus ik denk dat je daar best wel maatwerk van zou kunnen maken, waarbij uiteindelijk dan de personen of gezinnen die op straat dreigen te komen, die gewoon in Dordrecht wonen, die moeten zich dan inschrijven volgens de urgentieregeling. Dan kunnen ze pas reageren op een woning die beschikbaar komt. En inwoners die die binding op dit moment niet met Dordrecht hebben, die dezelfde situatie hebben, dus ook gezinnen, die krijgen ineens, daar worden tien woningen voor beschikbaar gesteld. Wat in mijn ogen ongelijkheid geeft, even los van nog eens een keer hoe het opgetuigd wordt.

De voorzitter: De heer Damen.

De heer Damen: Maatwerk geeft altijd ongelijkheid, maar is in deze situatie, in mijn ogen, onvermijdbaar. En dan moet je, daar moet je een zeker vertrouwen in het oordeel van de wethouder hebben. Daar komt het in feite op neer.

De voorzitter: De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Voorzitter. Nou ja, volgens mij zitten we als raad om een controlefunctie uit te oefenen, dus misschien ...

De heer Damen '...'

De voorzitter: De heer Damen, wilt u via de voorzitter spreken alstublieft?

De heer Damen: Voorzitter, het lijkt me goed als de heer Tutupoly dat dan achteraf vraagt, van: Wie zijn nou die gezinnen geweest, geanonimiseerd hè, die dan via, op deze manier geholpen zijn en is dat nou terecht? En dan kunt u zo nodig, alsnog de wethouder op zijn vestje spugen.

De heer Tutupoly: Nou, ik doe het liever vooraf. Want dat betekent ook, dat je daar nog sturing aan kan geven. En nu heeft het net even over maatwerk. Nou ja, goed, het maatwerk kan je natuurlijk ook met urgentieregeling op de een of andere manier doen, op het moment dat het om die gezinnen gaat. Want volgens mij kan het nog steeds voor een commissie komen, waarbij je aan kan geven, dit en dit is de situatie. In plaats van die bewoners, die geen binding nog hebben met de stad, als we het hebben over soortgelijke gevallen, namelijk gezinnen die ook op straat dreigen te komen, maar in Dordrecht wonen, die kunnen zich inschrijven op een woning wanneer die leeg komt. En voor de andere situatie, dat inwoners nog geen binding hebben met de stad, die kunnen dus bij voorrang een woning krijgen, want daar worden er dan tien voor gebouwd.

De voorzitter: De heer Damen, volgens mij heeft de heer Tutupoly nu herhaald wat hij in de vorige zin heeft gezegd. En ik neem aan, dat u niet ook nu in herhaling valt als antwoord.

De heer Damen: Ja, dat klopt.

De voorzitter: Volgens mij bent u het beiden niet met elkaar eens.

De heer Damen: Nee, maar ...

De voorzitter: En heeft u allebei een stelling in deze, dus denk ik dat we het ...

De heer Damen: Maar als de heer Tutupoly een commissie wil die deze situaties beoordeeld, ja, dan vind ik dat ook best. Of de wethouder dat nou doet of een commissie. Het blijft maatwerk.

De voorzitter: Ik zag de heer Kolkiliç.

De heer Kolkiliç: Voorzitter, via u wil ik aan de heer Damen vragen ... In de beantwoording van de schriftelijke vragen is er aangegeven, dat het college geen beroep heeft gedaan op de regionale afspraken. Vindt de heer Damen dat niet de juiste weg? Wat in eerste instantie eigenlijk aangehouden moet worden, voor opkoop van woningen door de gemeente zelf of door een private partij.

De voorzitter: De heer Damen, duidelijke vraag.

De heer Damen: Het is een te ingewikkelde vraag voor mij. Dit kan ik niet zo goed ...

De voorzitter: Dat kan ook en dan onthoud u zich van antwoord. Ja, oké, dank u. Iemand anders nog? Dat kan straks nog, misschien, u kunt nog erover nadenken. En

misschien in de derde termijn erop terugkomen, wie weet. Dan gaan we over naar Partij voor de Dieren, mevrouw Vol.

Mevrouw Vol-van der Holst: Dank u wel, voorzitter. Nou, wij waren al voor dit plan, mede omdat we de wethouder gewoon lef vinden hebben en we dit een hele bijzondere oplossing vinden voor een heel urgent probleem. Naar aanleiding van de vorige vergadering ben ik wel van mening veranderd, dat ik niet gelijk zeg van, we gaan akkoord. Wij vinden het een prachtig plan, maar ik wil eigenlijk mij aansluiten bij GroenLinks en het liever omdraaien. Dus dat er eerst wat meer onderbouwing komt en dat we daarna die, dat geld toe gaan zeggen. Dus dat was mijn woordvoering voor nu. Want hierna komt toch nog de ...

De voorzitter: Hierna gaat zometeen de wethouder nog een politieke reactie geven en dan kunt u ook nog reageren.

Mevrouw Vol-van der Holst: Dank je wel.

De voorzitter: Zelfs interrumpen op de wethouder als u dat wil. Gaan we over naar DENK, de heer Kolkiliç.

De heer Kolkiliç: Dank u, voorzitter. Nou, tijdens de vorige commissies heb ik heel wat benoemd, dus ik zou het dit keer heel kort houden. Ik heb drie korte vragen richting de wethouder. Een lening vanuit de gemeente richting private partijen, dat is niet gratis en daarbij hoort ook een marktconforme rente gehanteerd te worden. Nou, in dit geval kan er van tevoren niet bepaald worden of een lening via de gemeente goedkoper zal zijn voor private partijen, zoals aangegeven in het voorstel. En mijn vraag met betrekking tot de lening is: Wordt een lening met een lagere rente dan marktconform, niet gezien als staatssteun? En tweede vraag, toevallig heb ik vandaag nog op Funda gekeken en ik zag dat er zeventien woningen van, via Woonbron te koop staan. Kan het college niet aan tafel zitten met Woonbron of ze per direct tien woningen beschikbaar kunnen stellen voor dakloze gezinnen? En daarmee laatste vraag. Volgens de beantwoording van de schriftelijke vragen zijn er in de regio vijftig woningen beschikbaar gesteld naar aanleiding van de regionale afspraken. Echter is er ook aangegeven, dat er geen beroep is gedaan op de regionale afspraken vanuit het college de afgelopen periode. Nou, mijn fractie is benieuwd, wat de reden is waarom er geen beroep is gedaan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De wethouder zal daar straks, mogelijk, wel een antwoord op hebben. Dan gaan we door. Dan gaan we naar Gewoon Dordt, de heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben er de vorige keer al iets over gezegd. We zijn niet enthousiast over dit plan. En onze gedachte zou inderdaad zijn – mevrouw Van Engelen zei het ook – van: Werk het nou eerst eens verder uit een kan met een beter plan dan wat nu voorligt. Want als een plan alleen al zeventig vragen oproept, zeventig technische vragen oproept, dan schort er echt nog wel het een en ander aan. Hoezeer wij ook houden van out of the box-denken en creatieve oplossingen. Daar zijn we echt wel voor te porren. Het omzeilen van die opkoopregeling en het kan

zijn dat we een clause zijn vergeten op te nemen in die opkoopregeling, dan moeten we die repareren. Maar het omzeilen daarvan vinden we gewoon ook geen goede zaak en daarmee geef je als overheid ook niet het goede voorbeeld bij een instrument wat je net hebt ingevoerd.

De voorzitter: Mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel. Ik, ja sorry, ik vind uitzonderingen en omzeilen, dat vind ik toch wel echt twee verschillende betekenissen hebben. Dus ...

De heer Kleinpaste: Ik vind het omzeilen.

Mevrouw Van Engelen: Er wordt ons netjes, nu wel gevraagd om een uitzondering. Dat is anders dan omzeilen, dacht ik.

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ik vind het omzeilen en ik zou het niet in een uitzondering willen regelen. Dus ...

De voorzitter: Hier zijn we uit. Wat u vindt en ook wat u vindt.

De heer Kleinpaste: Omdat ik het echt belangrijk vindt, dat als je een instrument net invoert als lokale overheid, dat je zelf ook het goede voorbeeld geeft in die regeling die je net invoert. Vind ik echt extreem belangrijk. Ja, dat betekent dat dit plan zoals het nu leeg, in ieder geval volgens ons niet de oplossing biedt die gezocht moet worden. En ik ben het met iedereen eens, dat je gezinnen met kinderen niet op straat moet zetten. Dus natuurlijk moet er met man en macht gewerkt worden aan een plan wat wij ook daarin voorziet. En als dat met een private partij samen kan, dan zou dat op zich heel erg plezierig zijn. Als het met een woningcorporatie samen zou kunnen – mijnheer Kolkiliç deed net een suggestie al - dan zou dat heel plezierig zijn. Maar dit plan, ja, neem het terug, maak het beter en kom nog eens terug naar de commissie.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we verder met Op ons Eiland, de heer Tutupoly. Als u nog wat kunt toevoegen aan wat u allemaal heeft in de commissie.

De heer Tutupoly: Nou ja, goed. Inderdaad wat Op ons Eiland betreft, ja, zien wij eigenlijk niet dit plan als de juiste oplossing hiervoor. De gemeente haalt ermee betaalbare woningen uit de markt. Als ik nu kijk in de stukken, daar wordt aangegeven van dat er nog genoeg betaalbare woningen zijn. Maar goed, als dat zo was, dan hadden we ook geen opkoopregeling toegepast. Even kijken hoor. Tuurlijk moet je gezinnen niet op straat laten staan. Wij denken dat het op een andere manier zou moeten, bijvoorbeeld zoals ik net al aangaf, de urgentieregeling zou je daarop kunnen hanteren. Als ik ook kijk even naar de gemeente, het is niet haar taak om in ieder geval woningen op deze manier te exploiteren. Ik denk dat dat aan de marktpartijen is. Je kan er natuurlijk uiteraard wel mee in gesprek gaan. We hebben nog vorige collegeperiode,

hebben we met name, zijn we vastgoed gaan verkopen, omdat het geen kerntaak van de gemeente was. Er zaten ook woningen tussen. Wij hebben vorige periode gehad over sociale woningbouw waar, wat heel langzaam gegaan is. Nu lijkt het of het een nieuw probleem is, maar het probleem heeft dus langer ontstaan, is al geweest. Daarnaast denk ik ook, dat we als gemeente niet ingericht zijn om financieringen te verstrekken aan marktpartijen. Nogmaals, daar zijn gewoon marktpartijen voor die dat beter kunnen, die die markt veel beter in de gaten houden en ook meer naar risico en dergelijke kunnen kijken bij, ten aanzien van debiteuren. Even kijken hoor.

De voorzitter: U kunt even kijken en dan heeft mevrouw Van Vugt een interruptie.

De heer Tutupoly: Oké.

Mevrouw Van Vugt: Ik vind het bijna een beetje moeizaam als er gesproken wordt over marktpartijen en financiering. Dat de gemeente daar geen partij voor is, terwijl we, terwijl de consequentie daarvan is – we willen eigenlijk niks veranderen - dus het gevolg daarvan is gewoon regelrecht, dat kinderen nog steeds dus in hotels worden geplaatst. En dat vind ik het moeizame aan nu dit plan niet willen omarmen, zeg maar. Dus wat is daar uw reactie op?

De heer Tutupoly: Voorzitter, als ik daarop mag reageren.

De voorzitter: Zeker.

De heer Tutupoly: Nou, mijn reactie is daarop, ik zie niet zo goed met u hiermee bedoelt. Want er wordt eigenlijk gesteld in de stukken, dat marktpartijen moeizamer leningen zouden verstrekken, omdat er teveel naar de huurders gekeken wordt. We hebben het hier over woningen en woningen over het algemeen is, zijn heel goed te financieren. Dat is mijn werk ook, dus. En er wordt ook in alle voorbeelden gesproken van, het gaat hier niet om partijen die niet de huur kunnen betalen, het gaat om partijen die van de regeling, buiten bepaalde regelingen vallen. Dus dan denk ik, moet de gemeente dan op een stoel gaan zitten van een financierder, terwijl die financiering gewoon op te halen is. Daar wordt gekeken naar het risico van de partij. Of gaan we nu ineens financieringen verstrekken aan partijen, die normaal gesproken geen financiering kunnen krijgen en dus eigenlijk daar niet goed genoeg voor zijn? Met alle risico van dien ten aanzien van gemeenschapsgeld. Ik denk echt dat de gemeente daar niet de juiste partij voor is, die is daar niet op ingericht.

Mevrouw Nieuwland-van den Bosse: Voorzitter, mag ik ...

De voorzitter: Mevrouw Nieuwland, zeker.

Mevrouw Nieuwland-van den Bosse: Dank u wel. Ik wil daar graag een vervolgvraag op stellen. Want u heeft het hier, u zegt van, er is geen probleem om een woning te financieren. Maar kijk, dat is toch inderdaad zo, op het moment dat je een vast inkomen hebt. Ik bedoel, als je een koophuis wil kopen, dan heb je toch een heleboel eisen vanuit

de financierder. En op dit moment heb je het over mensen, die gaan daar niet voor twintig jaar wonen. Die hebben een overbrugging nodig en dat zijn nou uitgerekend de mensen die daar natuurlijk geen financiering voor weten te krijgen.

De heer Tutupoly: Nou, volgens mij heb ik dan andere stukken gelezen. Want als ik even naar de stukken kijk, gaat het om een huursituatie en niet om een koopsituatie. Dus we hebben het hier over commerciële exploitanten, die eventueel gefinancierd zouden kunnen worden door de gemeente om die woning op te kopen en vervolgens te verhuren aan die mensen die geen dak boven hun hoofd hebben. En dan hebben we het even over commerciële exploitanten. En dan kan ik me heel goed voorstellen, dat het niet alleen om een lening gaat, maar dan wil je ook een goede partij in de markt hebben die ook het onderhoud kan dragen. Want anders zit je met het volgende probleem, iemand die een lening verstrekt tegen een hele lage rente en vervolgens het onderhoud niet kan plegen aan die woningen, dan sta je ook niet te wachten om die mensen in dit soort woningen terecht te laten komen. Dus ik denk ook, als je dan, als ik dan de stukken lees van lagere rente op de lening, want ja, banken zijn wat moeilijker in het verstrekken van financiering. Dan denk ik, die kijken net iets verder. Want die kijken ook van, is het bedrijf, of de exploitant ook financierbaar, kan die zijn onderhoudslasten en dergelijke ook dragen. En ik denk, als je die mensen daarin wil zetten, wil je ook zeker dat het goed onderhouden wordt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Van Vugt heeft nog een, weer een aanvullende ...

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ja, die gaat er weer op verder. Want eigenlijk zegt u nu, geef het maar aan commerciële partijen in die kunnen dan weer gesubsidieerd worden door de gemeente. Nou, als we een ervaring hebben met commerciële partijen, is dat dat er dan nog meer geld voor gevraagd wordt en dat de gemeente dan nog veel meer geld kwijt is. Dus ik zou dat toch heel graag willen voorkomen.

De heer Tutupoly: Nou ...

De voorzitter: De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Voorzitter, als ik daarop mag reageren. Als we het over commerciële partijen hebben, dan hebben we het hier in dit geval over dat de gemeente een lening wil verstrekken. En dan hebben we het over verhuurders. Dat zie ik dan even als een commerciële partij, want die willen huur incasseren en die huur moet voldoende zijn onder andere om het onderhoud te kunnen dragen, zakelijke lasten te kunnen dragen en vervolgens er wat aan overhouden. Dat noem ik dus commerciële partijen. En in het voorbeeld exploiteert de gemeente het zelf niet, maar willen ze die lening bijvoorbeeld verstrekken tegen een lage rente. Dus dan zit je nog precies met dezelfde partijen om tafel, als waar u het over heeft.

De voorzitter: Mevrouw Van Vugt, korte aanvulling.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Maar wel zonder winsttoogmerk. En dat, dat vind ik heel belangrijk hier.

De voorzitter: De heer Tutupoly, kort antwoord.

De heer Tutupoly: Nou, volgens mij is het niet zozeer over geen winsttoogmerk gesproken, er wordt gesproken over een lage rente-leninglast, zodat zij die woningen niet uit de markt kunnen halen en beschikbaar kunnen stellen aan partijen die gewoon de huur kunnen betalen. En het gaat er niet om, het zijn geen partijen, zoals de voorbeelden genoemd worden, zijn het geen partijen die de huur niet kunnen opbrengen. Maar ze komen niet in aanmerking voor een woning, omdat ze nog te weinig binding hebben met Dordrecht. En dat is een ander verhaal.

De voorzitter: Uw laatste opmerking mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Nou, in de voorbeelden heb ik ook een situatie gezien van mensen die wel het geld hebben om de huur te betalen, maar die toch gewoon niet worden toegelaten omdat ze op dat moment net even geen vaste baan hebben of net in andere omstandigheden zitten. Dus ik heb denk ik inderdaad wat anders gelezen.

De voorzitter: Mevrouw Nieuwland, graag op de heer Tutupoly, niet op mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Nieuwland-van den Bosse: Nee, het is inderdaad op de heer Tutupoly. Ik, nou ja, uw verhaal is denk ik anders inderdaad, dan dat ik het tot nu toe heb gelezen. Dus ik zou heel graag eigenlijk de vraag door willen stellen aan de wethouder. Of die misschien duidelijk kan maken of het inderdaad hier gaat over een soort, ja, in mijn beeld zie ik haast huisjesmelkers die dan vervolgens de gemeente weer volop laten betalen. En volgens mij willen we dat juist absoluut niet. Dus ik hoor heel graag van de wethouder hoe het daadwerkelijk zit.

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we over naar de SP, de heer Hartmeijer.

De heer Hartmeijer: Dank u wel, voorzitter. Wij steunen dit voorstel. Ik was niet aanwezig bij de tweede beeldvormende sessie, maar ik heb hem wel terug gekeken. En ik denk dat de wethouder het heel goed verwoord heeft. Normaal gesproken zou je zeggen, het organiseren van betaalbare woningen is een taak van corporaties, woningcorporaties. Dat snappen wij ook wel, maar er zijn nu eenmaal situaties denkbaar die niet binnen de afgebakende kaders passen. Gezinnen die dakloos raken en in een hotel of de opvang moeten verblijven, moeten zo snel mogelijk weg uit zo'n situatie. Dat is echt niet wenselijk. En als zowel de markt als de corporaties geen oplossing blijken, is het goed dat de gemeente iets georganiseerd heeft. In feite raakt dat ook aan artikel 22 van onze grondwet, waarin zorg voor huisvesting bij wet geregeld is. Het zou wat ons betreft ook niet per se bij tien woningen hoeven blijven, want er zijn redenen te bedenken waarom je als gemeente in de toekomst een aantal woningen, dus niet complete straten, maar een groepje woningen, zelf in bezit kan hebben om ze aan bepaalde doelgroepen toe te wijzen. Gezinnen met twee of drie kleine kinderen zitten nu

ook wel eens in een veel te krappe studiewoning, eigenlijk bedoeld voor een alleenstaande omdat er niks anders is. Of gewoon een anti kraak en moeten er misschien op korte termijn uit. En het zou zomaar kunnen, dat er voor deze mensen op dat moment geen passende woning te vinden is in een situatie waar corporaties ook geen uitkomst meer kunnen bieden. Deze mensen laten zodoende ook weer een woning achter, voor bijvoorbeeld een jongere starter. Dus kortom, steun. Wel met die kanttekening, dat er geen private partij tussen moet vallen en dat deze na, dat deze aangekochte woningen uiteindelijk bij voorkeur weer worden verkocht aan een woningcorporatie, zodat deze woningen ook in het sociale segment blijven. Tot zover, dank.

De voorzitter: Dank u wel. En dan last but not least, mevrouw Pichel. Ja, u bent al. Sneller dan verwacht.

Mevrouw Pichel: Goedenavond. Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wij zijn eigenlijk wel vrij positief gestemd over een ja, creatief plan wat bedoeld is om inwoners te helpen die niet onder andere regelingen vallen. Daarnaast kijken we er wel zo tegenaan, dat ... Nou ja, nee, ik moet eerst nog eigenlijk even zeggen, we hoorden eigenlijk veel geluiden over dat het plan misschien verder uitgewerkt moet worden of dat er nog veel meer aan toegevoegd mag worden. En daarvan ben ik wel van mening, dat het best wel goed kan zijn om gewoon een plan te starten en daar gewoon, nou ja, het creatieproces verder te bevorderen. Dus daar ben ik ook niet zo heel erg bang voor. Er zijn twee punten waar ik wel graag naar wil kijken. Want het is eerder ook al genoemd, afwijken van de opkoopregeling. Ja, wat heeft dat voor gevolgen? Het is iets wat is ingesteld, moet je daar dan als gemeente zelf zomer van afwijken. Is dat verstandig? En hoe gaan andere investeerders eventueel hiernaar kijken? Ik zou heel graag van de wethouder daar wel een antwoord op willen krijgen of, hoe hij dat dan ziet of hoe hij daarmee om zou willen gaan. En het andere punt wat ik ook vanavond heb gehoord is, ja, gaat dit dan echt wel over Dordtse gezinnen? Ik heb het idee van wel, want het staat ook wel in het voorstel. Maar dat zou wel fijn zijn als daar een bevestiging op komt. Ja, dat is eigenlijk mijn stukje.

De heer Tutupoly: Voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Ik had even een vraag aan mevrouw Pichel. Want het gaat nu om Dordtse gezinnen, waar trek je de grens? Ik bedoel, zoals u het aangeeft, de voorbeelden die er zijn. Gezinnen die hier nu bijvoorbeeld jaar wonen, daardoor onder bepaalde regelingen vallen. Vervolgens, als we het even over de aanzuigende werking hebben van andere gemeentes. Nu komt er een gezin, een nieuw gezin richting Dordrecht, komt in een zelfde soortgelijke situatie. U heeft het over uitbreiding van woningen, gaan we dan voor die nieuwe gezinnen die komen het op dezelfde manier behandelen? Zodat we dan zeggen, nou, daar moeten we dus ook tien woningen voor bouwen, waardoor al die andere bewoners steeds verder naar achteren schuiven in de rij. Hoe ziet u dat?

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. Zoals ik dit plan heb gelezen, is steeds een poging om een probleem op te lossen voor een huidige situatie. Ik denk dat we de wethouder ook kunnen vragen om wellicht met voorbeelden te komen, want naar mijn idee is het ook daaruit voortgekomen. En het gaat nu ook inderdaad om tien woningen, omdat het gaat om incidenten en er is nog niet gezegd, dat we daarmee verder gaan. Dus ik ben in dat opzicht ook even niet voorbij dit plan aan het kijken.

De heer Tutupoly: Voorzitter.

De voorzitter: Korte opmerking, de heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Ja. En volgens mij hoor ik u zeggen, en wat mij betreft kan dit plan ook zo doorgaan en kunnen we ook nog meer bouwen. Dus vandaar, daar was mijn vraag op geënt.

De voorzitter: Mevrouw Pichel, kunt u antwoord geven op de veronderstelling die de heer Tutupoly nu geeft, wat u mogelijk gezegd zou hebben.

Mevrouw Pichel: Ja. Dus ik zou mogelijk gezegd hebben, dat er verder uit kan worden gebouwd op dit plan. Zeg maar, een plan na dit plan. Oh. Nee, dat is niet wat ik zeg. Nee. Het gaat mij even puur om dit plan, om hier een, nou ja, wel of niet een akkoord op te geven namens de raad. Ja.

De heer Noldus: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Noldus.

De heer Noldus: Toch nog een vraag, waarvan ik eigenlijk dacht dat de heer Tutupoly hem deelt, bijna dezelfde, maar toch iets andere insteek. Want ik hoor mevrouw Pichel zeggen, dat het toch gaat vooral om Dordtse gezinnen. Terwijl juist ook in de situatie die net hier over tafel ging, het vooral ook gaat over gezinnen die nou, wellicht op dit moment in Dordt zijn, maar niet de regio oorsprong hebben. Waarbij we ook in de technische beantwoording of de beantwoording van de vragen zien, dat het ook gaat over uitstroom richting andere regio's. Dus, is in dat geval uw opvatting over het voorstel nog steeds hetzelfde?

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. Ja, uw vraag is dus, als het niet zou gaan om Dordtse gezinnen, of het dan nog steeds gesteund kan worden. Nee, mijn vraag zou inderdaad wel zijn aan de wethouder om duidelijk te maken, dat het wel voornamelijk gaat om de Dordtse inwoners. Want dat is, daar staan we voor.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, complimenten aan u allen hoe toch kort, duidelijk en dat u ook bent in debat gegaan. Nu wil ik de wethouder vragen om op zo'n zelfde goede manier, kort en duidelijk antwoord te geven op de vragen die er gesteld zijn.

De heer Heijkoop: U legt de lat daarmee wel hoog, want al het goede komt in drieën. En dat is zeker ook voor het debat over dit onderwerp het geval. Ik denk dat we om verschillende redenen in de vorige debatten, nou ja, soms een wat te wrange afloop hadden door nou ja, wat rommelig verloop en dergelijke. En, nou ja, ik kijk nu ieder geval terug op een heel goed en constructief debat, waarin u heel veel met elkaar heeft uitgewisseld. Bij ik mij ook in die zin wat meer kan uitspreken ook over de vragen die er nog liggen en die uiteindelijk niet al in uw debat aan de orde zijn geweest. Want het is wel mooi om te zien, dat dit voorstel – wat best wel een beetje een spannend voorstel is, wat een voorstel is wat buiten de gebaande paden gaat, wat eigenlijk een manier van denken met zich meeneemt waarin we toch een iets andere rol aannemen dan dat we in het verleden altijd gedaan hebben en vanuit nou ja, decennia waarin we de markt alsmaar groter en belangrijker hebben gemaakt- dat we zeggen: Hé, wacht even, we gaan hier als overheid positie terug nemen. En dat is zeker voor dit onderwerp zeer gepast, vinden wij vanuit het college. Want als je kijkt naar de opvangsituatie in onze stad en ook in andere grote steden, het piept en het kraakt. Er zijn al eerder vragen gesteld over de winteropvang. En we zien aan alle kanten, dat het steeds, dat steeds meer gezinnen in moeilijke omstandigheden komen te verkeren. En dat heeft te maken, dat heeft allerlei redenen, die kunt u ook lezen in de media, daar heeft u denk ik zelf ook wel voorbeelden van gezien. En we zien ook wel, dat soms gezinnen echt in hele moeilijke omstandigheden belanden. En dat zijn gezinnen die hier nu, het zijn geen inwoners in Dordt in die zin, ze hebben geen huis, ze hebben geen dak boven hun hoofd. Ze zijn wel inwoner in Dordt in die zin, dat we ze vaak nu opvangen op plekken waar we eigenlijk niet zouden, ze zouden willen opvangen. We hebben nu ook een gezin waarvan de moeder met de kinderen gescheiden is van de vader, omdat de vader zit in de crisisopvang aan het Kromhout en de moeder met de kinderen zit bij De Hoop. Allemaal hele dure voorzieningen, vader werkt gewoon, maar op deze, ja, bij De Hoop kunnen ze dat niet op die manier, doen we vader erbij. Dus dan moet je dit soort, nou ja, dit soort, nou ja, vervelende voorstellen doen aan zo'n gezin om uiteindelijk toch zo'n gezin wel van de straat te houden. En het klopt zeker, het is wel maatwerk. En maatwerk is niet hetzelfde als willekeur. Als je maatwerk op een integere manier toepast, dan doe je recht aan het individuele, individuele situatie van een gezin. En ik zal het niet zelf beoordelen. Degene op wie ik vaar, die zit hier ook op de tribune. Dat zijn mensen die dagelijks met deze gezinnen te maken hebben, die de noden kennen van deze gezinnen en die op een hele goede manier die afweging kunnen maken van: Oké, dit gezien gaan we helpen. En, nou ja, zij geven ook aan, dat dit voorstel een enorme bijdrage levert aan een oplossing voor die gezinnen. Er zullen in die zin, is de verwachting, geen gezinnen meer op straat komen te staan als we net die paar woningen beschikbaar hebben om die gezinnen op te vangen. Als je ziet wat we nu, want een aantal van u heeft ook nadrukkelijk de sociale woningmarkt benoemd. Daar hebben we echt wel met elkaar een groot vraagstuk. Het is niet voor niets denk ik, prioriteit nummer één ook voor de rijksoverheid inmiddels, want de woningnood heeft een directe relatie met de problemen op het gebied van duurzaamheid, de bestaanszekerheid waar veel mensen mee worstelen. En ook in Dordrecht gaan we, staan we wel voor een spannende tijd. Als je kijkt naar hoeveel woningen wij in het verleden toewijzen via de urgentieregeling, via voorrang, dat ging over ongeveer, ongeveer over één op de vier mensen. Dus echt een kwart van de woningen geen buiten het: verdeelsysteem, geen gewone mensen die

voorrang moesten krijgen. Omdat ze uit een instelling kwamen we, omdat ze ge voor huisvesting moesten worden in verband met sloop of omdat ze een status hadden gekregen, in dit land hun bestaan mogen bouwen en wij in hun woning moeten, huisvesting moeten voorzien. Voor volgend jaar sluit ik niet uit dat één op de twee woningen via voorrang toegekend moet worden. Als we zien, de enorme taakstelling die we op ons dak krijgen waar het gaat over het huisvesten van statushouders en die we ook echt goed willen invullen en tegelijkertijd de enorme lage mutatiegraad in de sociale huursector. Daar is, een paar weken geleden heeft de griffier daar u over bijgepraat. Dan vind ik dat best wel pittig, want daarmee gaan wachtlijsten oplopen. Als je dan kijkt wat we gaan bouwen aan sociale woningen ...

De heer Noldus: Voorzitter

De heer Heijkoop: Dat meer dan de helft van die woningen, betreft woningen die niet geschikt zijn voor gezinnen.

De voorzitter: Mijnheer Heijkoop, de heer ...

De heer Heijkoop: Ik maak even mijn zin af, voorzitter. Dan zie je, dat dat ook niet al te direct met elkaar in verbinding te brengen is.

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ja, toch even een vraag. Want we hebben het nu over de sociale huurwoningen en de wachttijden daarop. En dat is natuurlijk heel relevant, maar uit het voorstel en kwam ook uit het debat zojuist en ook uit de vragen die gesteld zijn, gaat het volgens mij juist om situaties waarbij men niet in aanmerking komt voor een sociale huurwoning. Dat is volgens mij ook de reden, want we hebben verschillende vragen gesteld over hoe, welke rol spelen de corporaties nou. En welke rol kunnen de corporaties daarin dan spelen? Nou, die zijn beperkt beantwoord, ook vanuit het idee, het gaat om situaties waar de corporaties sociale, of mensen die niet, of gezinnen die niet in aanmerking komen voor sociale woningbouw. En daarom wil ik even op zoek naar hoe ik het voorstel, of de reactie van de wethouder nu hierop kan rijmen, nu het toch gaat over juist die urgentieregeling, de huisvesting van statushouders. Terwijl dit juist eerder vanaf de andere kant belicht is in de eerdere debatten.

De voorzitter: De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter. Niet zozeer de heer Noldus, maar wel andere fracties, die ligt te wel een directe relatie met die voorrangregeling, van: Joh, kunnen we die niet verruimen? En de heer Damen heeft al heel goed aangegeven, dat als je die gaat verruimen, dan heeft dat echt gevolgen. Dan ga je namelijk, dan wordt het misschien niet één op de twee straks, maar misschien wel twee op de drie en drie op de vier. En dat heeft echt enorme gevolgen voor de wachtlijsten en dat doet ook iets met het draagvlak. En, het zou ook zomaar kunnen, dat mensen die je dan structureel huisvest

voor de rest van hun leven, dat dat mensen zijn die anders misschien ook wel een andere keuze hadden gemaakt. Misschien zelf een woning hadden gekocht of misschien een andere regio voor een huurwoning waren gegaan. Dit gaat echt over gezinsopvang, het gaat niet over de definitieve huisvesting. Dit gaat eerst over mensen een dak boven het hoofd bieden en van daaruit de beste weg kiezen. En dat hoeft niet altijd, dat kan ertoe leiden dat je uiteindelijk alsnog een sociale huurwoning toekent, maar dat hoeft niet per se.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, toch nog dan even de vervolgvraag.

De voorzitter: De heer Noldus.

De heer Noldus: Want het gaat over die urgentieregeling en ik snap, andere partijen hebben wel de vraag gesteld. Maar zoals we de beantwoording en in de stukken ook zien, gaat het hier juist om situaties van mensen die ook niet in aanmerking komen voor de sociale huursector en dus ook geen aanmerking hebben op de urgentieregeling. Zo kwam die volgens mij ook op het, uit het debat naar voren. Dus ben ik even op zoek naar, hoe de argumentatie daar dan betrekking op heeft op de, op het voorstel zoals het hier ligt.

De voorzitter: De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, het is relevant in relatie tot het ook over tafel is gegaan, van: Kun je de voorrangsregeling, de huisvestingsverordening aanpassen en verruimen, zodat deze gezinnen daar ook gebruik van kunnen maken? Dan is die relevant. Zoals het voorstel nu ligt, is het niet relevant, want wij kiezen er niet voor om al deze gezinnen, nou ja, om daar allerlei toeren uit te halen om ze toch via de coöperatie of iets te huisvesten, omdat het gewoon niet de gepaste weg is in deze.

De heer Noldus: Ja, voorzitter, nog een laatste vraag.

De voorzitter: De heer Noldus, nog een korte aanvulling.

De heer Noldus: Dan heb je kans dat het wel een technische vraag is. Want uit de eerder op beantwoording begrijp ik ook, dat het überhaupt niet mogelijk is om de voorrangsregeling toe te passen als men niet aan de basisprincipes van het recht op een huur, sociale huurwoning voldoet. Begrijp ik uit het antwoord van de wethouder, dat het eigenlijk anders is, dat je ook als je niet aan die inkomensgrens et cetera voldoet, dat je wel – mits we daarvoor de urgentieregeling verruimen – dat toe kunt staan. Is dat dan wat u daarmee zegt?

De voorzitter: De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter. We hebben, we geven mensen voor soms, omdat het bijvoorbeeld gaat over sociale zorg woningen bij een, in een, bij een zorginstelling. Ja, dan wil je daar een ander criterium op loslaten. Dus, je kan bepaalde groepen, kun je uitzonderen. Maar op het moment dat je voorrangsregel gaat verruimen – mind you, we

verwachten volgend jaar één op de twee - als je dat verder gaat verruimen, ja, dan kun je eigenlijk wel bijna stoppen met sociale huisvesting. Want dan is het eigenlijk, dat bijna alle vrijkomende woningen worden gewoon dan beschikbaar gesteld voor specifieke doelgroepen. Dus dan staan mensen eindeloos lang op een wachtlijst. Dan maak je fundamenteel andere keuzes in volkshuisvestingsbeleid en die keuzes zou je echt niet moeten willen maken. Voorzitter.

De voorzitter: Ja, sorry, mijnheer Heijkoop. Er is nog een interruptie, mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ja, voorzitter. Die voorrangsregel in, dat is toch bedoeld voor mensen die echt ergens willen blijven wonen? En daar hebben we het toch hier niet over.

De heer ...: Dat kan ik helaas niet doen.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Nou, even, ik wil het graag even helder.

De heer Heijkoop: In principe als je kijkt naar die voorrangsregel in, die gebruiken we om mensen te huisvesten van wie de woning wordt gesloopt en dan staat buiten kijf, dan moet je een andere woning krijgen. Mensen die vanuit het buitenland hier komen, gevlucht zijn, een status krijgen, hier een bestaan mogen opbouwen, die wijs je zo'n woning toe want die hebben nooit punten kunnen opbouwen, om het zo maar te zeggen. Dus die krijgen gewoon voorrang. Is dat per definitie een, moet dat in deze stad zijn? Ja, in die zin wel, want je hebt dan een taakstelling en je hebt die mensen dan ook netjes te huisvesten. Het kan nog steeds wel zo zijn, dat iemand in Ambacht zegt van, ja, ik ga me wel gelijk inschrijven. Want ik wil uiteindelijk toch in een andere gemeente wonen. Nou, dan kun je uiteindelijk via reguliere weg, kun je alsnog in een andere gemeente gaan wonen. Uitstroom uit een instelling, is hetzelfde. Als mensen uit een instelling komen, dan kunnen ze onder voorwaarden, kunnen ze voorrang krijgen om zo hun stap naar zelfstandig wonen te zetten.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Ja, maar ik begrijp het dus wel goed, dat de intentie is dat ze daar ook echt gaan wonen, terwijl het hier eigenlijk, dit plan is dan, heeft die bedoeling niet.

De heer Heijkoop: Niet per definitie.

Dit is echt opvang. Dit is echt anders dan gewoon het woningen toewijzen. Dat is, we willen ook niet dat deze woningen – daar hebben we het in de vorige bespreking ook over gehad - deze woningen, die moeten ook weer vrijkomen. Er moet een plan gemaakt worden en binnen een korte tijd, ene keer drie maanden, andere keer half jaar, een jaar, willen we dat er doorgestroomd wordt. Ja, voorzitter, veel van hetgeen over tafel gaat, hebben we misschien al eerder gedeeld. Ik wil nog even ingaan, ook op de opkoopbescherming.

De heer Noldus: Voorzitter, mag ik nog één vraag stellen over het vorige?

De voorzitter: Zeker.

De heer Noldus: Want wethouder geeft aan, en ik denk heel terecht, dat de voorrangsregeling qua urgentieregeling echt gaat knellen. En dat de verdeling daar ook in, nou, wellicht toch wel anders gaat zijn dan in het verleden is geweest. Tegelijkertijd zegt het college daarmee eigenlijk ook, dat het niet wenselijk is om mensen in de sociale huursector langer te laten wachten op de woning die hiervoor in aanmerking zou kunnen komen. Maar je zegt daarmee ook, dat het niet erg is dat mensen die een woning willen kopen, daarmee langer moeten wachten op een woning. Want het is uiteindelijk, of een sociale huurwoning, of een koopwoning. Is waar het nu op uitkomt. Is dat dan inderdaad in de ogen van het college, dan de eerlijke invulling ja, als ik kijk naar de totale opgave die binnen de woningmarkt ligt?

De voorzitter: De heer Heijkoop, is het een eerlijke invulling?

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, er zijn weinig zekerheden in het leven, maar ook voorstel dat met wonen te maken heeft, daar kunnen gaten ingeschoten worden. Het verbaast in die zin ook niet, dat toen u de vraag, aan u de vraag werd gesteld van, joh, heeft u betere plannen, dat u zei van: Nee, die hebben we eigenlijk niet, maar dit plan vinden we niet goed. Elk plan heeft voor- en nadelen. Wij vinden dit plan heel mooi proportioneel en recht doen aan de vraag die nu hier ligt. En wij vinden dat verstandiger dan het over een andere boeg gooien. Want als we het over een andere boeg hadden willen gooien, dan hadden we uw raad ook een ander voorstel doen toekomen. En ik ben het direct met u eens, elk plan dat we doen, dat heeft echt wel nadelen in zich, maar de woningmarkt is dermate onevenwichtig op dit moment, dat we nu echt met creatieve oplossingen moeten durven komen om juist de meest kwetsbaren – want daar gaat het hier over – ieder geval in die bestaanszekerheid, ieder geval in dat dak boven het hoofd te kunnen voorzien. Al is het maar tijdelijk, zodat ze niet op straat hoeven te leven. En, nou ja, vorige keer hebben we er ook over gewisseld, dat we nu enorm veel kosten maken ook om mensen van straat te halen en dan eventueel op vakantieparken en dergelijke onder te brengen. We hebben nu al veel slechtere oplossingen voor dit probleem. En met dit voorstel komen we tot een veel betere oplossing voor het probleem dat er sowieso gewoon is. En voorzitter, ik wil nog even ingaan op die opkoopbescherming. De heer Kleinpaste geeft aan van, ja, zou je dan niet een uitzonderingsbepaling moeten maken voor bijvoorbeeld een maatschappelijke inzet van de aankoop van een woning. Nou, daar zou best wel eens wat voor te zeggen kunnen zijn. Dat we die regeling op dat punt zouden moeten aanpassen. Tegelijkertijd stel ik ook vast, dat het voor u niet uitmaakt, dat u nog steeds tegen bent. Maar hier, hier is wel sprake van een uitzondering. Kijk, als gemeente kunnen wij sowieso, gaat het niet direct over ons, maar als wij het met de private partij willen doen, dan moet je daar gewoon met elkaar afspreken dat je een uitzondering maakt dat het in lijn is met hoe je die opkoopbescherming ook hebt willen inrichten.

De heer Kleinpaste: Voorzitter.

De heer Heijkoop: Er werd ook aangegeven door de SGP, die opkoopbescherming is primair bedoeld om huisjesmelkers weg te houden en in die zin misbruik van de woningmarkt tegen te gaan. En daar is hier natuurlijk op geen enkele manier sprake van.

De voorzitter: De heer Kleinpaste, u wordt uitgedaagd om in te gaan op ... U blijft toch wel tegen.

De heer Kleinpaste: Nou, het zijn twee aparte vraagstukken. Het ene is die opkoopregeling en die andere is, of deze voorziening, de meest ideale is. En ook over of dit de meest ideale voorziening is, kunnen we van mening verschillen. Maar, u duidt ook even van, er komt ook een private partij om de hoek kijken, waar uiteindelijk dus ook die woningen naar toe gaan. En daarmee creëer je dus als overheid, waar je net een instrument in het leven hebt geroepen, de situatie dat je de ene private partij dan buiten de opkoopregeling iets gaat gunnen en de andere private partij gewoon het nakijken heeft. Want die kunnen niet reageren, want die hebben te maken met die opkoopregeling. Dus daar zit iets heel erg moeizaams in. Vandaar dat wij benadrukken, je zou nu het instrument dat pas is ingevoerd door die overheid, al zouden wij echt het goede voorbeeld moeten geven in deze weg niet op moeten willen gaan. Ook als je met die private partij gaat samenwerken, die je dus eigenlijk op die manier bevooroordeelt.

De voorzitter: De heer Heijkoop, dat was geen vraag, maar een mening van de heer Kleinpaste ten opzichte van wat u presenteert in uw voorstel.

De heer Heijkoop: Ja. En het is tevens een mooi bruggetje dat de heer Kleinpaste maakt naar de private partijen, want daar hebben een aantal van u zich ook over uitgelaten. Wat ik wel vaststel is, is dat de tegenstanders, die benoemen die private partijen voor een deel als risico en dan ook met commerciële zorgen. Er wordt ook gezegd van, ja, door de heer Tutupoly, dit is geen taak van de gemeente, dat moet aan private partijen worden overgelaten. Nou, dat is het college niet met u van mening; wij vinden dit wel een taak van de overheid. Wij vinden juist deze doelgroep, is een taak van de overheid. En banken, natuurlijk kunnen die financieren, maar banken zijn gericht op winstmaximalisatie. Banken zijn gericht risicominimalisatie en winstmaximalisatie. En als er partijen waren geweest in het verleden, die hier een mooie maatschappelijke businesscase van hadden gemaakt en op een goede manier dat naar schap hadden getoond, dan hadden we hier waarschijnlijk niet eens gezeten. Ik zat gister naast een ...

De heer ...: Voorzitter.

De heer Heijkoop: Vastgoedbelegger uit Amsterdam en die zei, dat op dit moment banken überhaupt niet financieren, want ze vinden die woningmarkt veel te spannend. Dus in zijn algemeenheid zou ik durven zeggen en daarover verschillen wij denk ik gewoon van mening, dat op dit terrein, zou ik juist die maakt wat kleiner willen maken en zou ik de rol van de overheid ook groter willen maken. Omdat de markt ons bepaald niet alleen maar goeds heeft gebracht. En als ik dan kijk naar de acht partijen die hebben gezegd, wij staan hier wel positief tegenover zouden wij eerder een iets grotere rol voor die overheid minder zien dan een kleinere rol, dan denk ik: Nou, bij de

uitwerking van een verder plan neem ik dat natuurlijk ook nadrukkelijk mee vanuit het college, omdat ik ook wel zie dat u daar zorgen over heeft. En de partijen die wat meer in die private partnerschap zien, ja, die geven eigenlijk aan van, ja, wij zijn gewoon tegen. Maar als er dan wat gebeurt, dan moet het met private partners. Dus in die zin luister ik ook goed naar uw raad en zal ik dat ook nadrukkelijk meenemen in de verdere uitwerking mocht u mij daar in het college de ruimte voor willen geven.

De voorzitter: De heer Tutupoly, als eerste. En dan de heer Kolkilig interruptie.

De heer Tutupoly: Nou, ik wil even één interruptie opvat de heer Heijkoop zei en één vraag. U gaf aan, dat bancaire instellingen op dit moment niet financieren van woningen, want die vinden dat spannend. Nou, het is eerder zo, het is eerder andersom. De aanvragen komen niet zo vaak meer binnen, omdat er een prijsregulatie plaatsvindt in de markt. Dat betekent eigenlijk, dat gezien de rentestand – meer een technisch verhaal - maar gezien de hogere rentestand, betekent dat eigenlijk dat de koopsommen naar beneden moeten. En veel partijen die willen verkopen, die willen het bij de oude prijs houden en de kopers willen het bij een lagere prijs houden, want ze moeten, tenslotte zijn ze meer rente verschuldigd op dit moment. Dus het heeft te maken met rente, met regulatie van de markt. Maar er zijn nog steeds partijen, die willen financieren. Alleen we kijken wel op dit moment, ook naar wat die woningmarkt doet. Want het is wel de verwachting inderdaad, dat die prijsregulatie gaat plaatsvinden. Dus dat is even een iets ander verhaal. Betekent nog steeds, dat je daar ook kan financieren. Dat was even de reactie op wat u net zei en ik had nog even een vraag. Wij hebben in het verleden als gemeente heel veel vastgoed verkocht, onder andere ook woningen. Is daar nog steeds zicht op wat er nu nog op die lijst staat? En zou het dan misschien niet mogelijk zijn, om een gedeelte van dat vastgoed wat nog bij de gemeente is – omdat daar misschien vastgoed tussen zit wat omgebouwd kan worden tot woningen - zodat je daarmee ook extra woningen creëert in de markt, in plaats dat je het eruit haalt. Want we hebben het hier net over sociale woningbouw gehad, maar ja, die tweehonderdvijfenzeventig, die grens, dat is ook sociale koopwoning.

De voorzitter: De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter. Ik denk, ik zou het heel aardig vinden om nog eens een keer een boom op, hoe noem je dat? Ja.

De voorzitter: Boompje opzetten. Die hebben we ook nog nodig, Op ons Eiland.

De heer Heijkoop: Ja, ik heb sinds vanavond ook verstand van bomen en die wil ik dan wel eens met de heer Tutupoly opzetten over hoe nou die woningmarkt aan de gang is. Want ik vind dat interessant. Ik was gisteravond op een informeel samenzijn van enkele grote beleggers, enkele banken en ook de minister van Volkshuisvesting. En toen kwamen ook al dit soort scenario's langs. En toen kreeg ik ieder geval ook de signalen, dat banken nu enorm terugtrekkende bewegingen maken, juist omdat die woningmarkt zich heel erg beweegt. Maar goed, in die zin vind ik de marktontwikkeling eigenlijk alleen maar meer pleiten om dit wel te doen. Om juist wel als overheid nu hier de regie in handen te nemen en die markt even te laten voor wat het is. Als gemeente Dordrecht

en vanuit onze functie centrumgemeente beschermd wonen zijn we goed in de gelegenheid om dit ook echt te doen, ook vanuit onze financiële positie en zijn er gelukkig helemaal niet afhankelijk van de markt. En ja, wat zal die markt ervan vinden, was ook een vraag van mevrouw Pichel. Op het moment dat we dit wel gaan doen, ik denk dat de markt dit prima vindt. Omdat de markt ook ziet en, ja, dit is een doelgroep waar wij niet per se geld aan kunnen verdienen. En uiteindelijk is de gemeenteraad de baas. En als de gemeenteraad aangeeft van, wij willen deze beweging mogelijk maken, dan zal de markt daar denk ik helemaal geen problemen mee hebben. Laat onverlet, dat ik op dit moment wel, nou ja, laat ik het zo zeggen, wat discussies heb hier en daar met partijen die nog wat woningen hadden aangekocht en toch gehoopt dat ook te kunnen exploiteren. Dus je ziet wel dat er een bepaalde spanning is. Enerzijds vanuit, de wens vanuit de markt en anderzijds de wens vanuit de overheid om toch wat meerdere die op die volkshuisvesting in handen te krijgen. Allereerst vanuit het kabinet, maar zeker ook op provinciaal en lokaal niveau.

De voorzitter: En dan nu het vastgoed van de gemeente.

De heer Heijkoop: Nou, dat is wel een aardige vraag. Kijk, we hebben inderdaad een dispositielijst vanuit de gemeente. We hebben allerlei vastgoed, waarvan wij zeggen van, ja, daar zien wij geen muziek in. Dat vastgoed, op het moment dat dat geschikt is om, voor deze doelstelling ...

Mevrouw Van Engelen: Voorzitter

De heer Heijkoop: Dan hadden we het daar ook zeker voor aangewend. We hebben daar echt wel een paar rondjes gemaakt, we kijken sowieso ook naar vastgoedposities in de stad van, waar kunnen we bepaalde voorzieningen treffen. Nou, een goed voorbeeld is bij Emma nu, dat we daar de tijdelijke opvang voor de winter verzorgen voor mensen die komende maanden in ieder geval warm moeten kunnen slapen. Dus op het moment dat daar mogelijkheden zijn, zullen, zouden we die echt wel benut hebben. Die mogelijkheden zien we niet. En hier gaat het wel over in die zin, ja, relatief eenvoudige vraag naar eenvoudige woningen. En eenvoudige woningen heeft de gemeente niet zo heel veel in bezit, maar van maken nu al wel gebruikt bijvoorbeeld van woningen hier en daar waar het gaat over voor ontwikkelplekken rondom het Maasterras. Dat is wel een aardig voorbeeld.

De voorzitter: Mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik wilde graag even interrumpen op de wethouder, omdat, ik hoorde hem zeggen, we zien een aantal panden, daarin zien we dan geen muziek. Maar ik wil eigenlijk u toch oproepen om op dat vlak net zo creatief te zijn, als u hier bent geweest met dit voorstel. Want we moeten nu gewoon alles doen wat we kunnen een woningen te realiseren. En al staan er maar vier betonblokken, maar ja, er zit potentie in, dan moeten we er volgens mij wat mee. Dus, ga alstublieft niet teveel op de details zitten en kijk naar de mogelijkheden.

De voorzitter: De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, mijn collega Tanja de Jonge is van Vastgoed. Die is ongelooflijk bevlogen op dit thema, dus die kijkt echt wel naar, wat zijn de mogelijkheden, wat kunnen we verduurzamen, wat kunnen we een nieuwe bestemming geven. Het pand waar we nu in zitten, nou, dat staat er redelijk op instorten. Maar dat is ook een voorbeeld van het pand dat we volledig gaan transformeren ook, naar nou ja, woningen en dergelijke. Dat gaat hier ook gebeuren. We hebben heel veel andere container in de regio en in de stad hebben we voor, moet ik zeggen, hebben we al getransformeerd. Zijn voortdurend aan het kijken van, hoe kunnen we ons vastgoed op een goede, maatschappelijke manier inzetten. Gaat ook niet altijd goed, hebben we gezien bij de aanbesteding Berckepoort en met, hoe heet het ook al weer, bij Stadswerven ...

De voorzitter: De Biesboschhal.

De heer Heijkoop: De Biesboschhal. Dus we zijn altijd aan het kijken hoe we zaken goed kunnen herbestemmen en waar mogelijkheden zijn, zullen we die ook echt wel benutten.

De voorzitter: Mijnheer Heijkoop, hoeveel vragen wil u nog antwoorden, want u bent nu inmiddels twintig minuten aan het woord.

De heer Heijkoop: Dat valt nog wel mee.

De voorzitter: Dat valt hartstikke mee. Het lukt mij om soms tussen, als u net even adem haalt, om dan te interrumperen. Dus het valt mee. Gaat u verder.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, ik ben er inderdaad bijna doorheen. Nog even over de rol van de regio. We zijn voortdurend in gesprek met de regio. De komende weken gaat dat gesprek zich intensiveren, want we hebben een enorme opdracht met elkaar als het gaat over de huisvesting van statushouders, maar ook waar het gaat over de opvang van asielzoekers. We weten allemaal wat er op ons afkomt. Daar zijn, dat zal ook zeker in onze stad gaan spelen en in de regio. En daar betrekken we ook nadrukkelijk de huisvesting van kwetsbare groepen bij. Je ziet, dat de ene keer wordt er wel verantwoordelijkheid genomen, maar er wordt ook weleens gedoken vanuit de regio. Maar dat laat onverlet, dat wij als gemeente zelf natuurlijk ook een verantwoordelijkheid hebben en het wijzen naar de regio, dat is een, dat is geen oplossing. Dat is meer iets, wat je wel onderdeel moet laten zijn van de gezamenlijkheid en van de gezamenlijke oplossing. Dus dat is eigenlijk voortdurend onderwerp van gesprek. Ik zou bijna willen zeggen, dat is meer dan ooit het geval. Ook morgenochtend om acht uur heb ik een ingelaste call, die ook hier weer overgaat van: Joh, beste gemeente, nou, ik zal de gemeente niet noemen, maar wat dacht je ervan? Je moet even verantwoordelijkheid gaan nemen, ook op dit vlak. Dus daar mag u echt vanuit gaan, dat ik dat doe. En dan tot slot, voorzitter. Ja.

Mevrouw Pichel: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Ik wil toch even aan de wethouder vragen. Ik snap dit punt, het laatste wat u net aangeeft, dat er vanuit de Veiligheidsregio natuurlijk het een en ander wordt gevraagd en opgedragen eigenlijk. Maar in hoeverre houdt het verband met dit plan, want u geeft ook eigenlijk aan, dit zijn bestaande problemen van Dordtse gezinnen. En wat mij betreft staat dat los van allerlei andere dingen waar de Veiligheidsregio mee komt. Hoe ziet u dat?

De heer Heijkoop: Nee, voorzitter. Richting mevrouw Pichel zou ik zeggen, dat is terecht. Dit was mijn antwoord op de vraag van de VVD, in hoeverre wordt het gesprek ook regionaal gevoerd. En dat gesprek wordt regionaal gevoerd over allerlei ingewikkelde groepen die we moeten huisvesten. En dat gesprek wordt nu intensiever gevoerd, omdat we ook de vraag krijgen vanuit de Veiligheidsregio, vanuit het kabinet, om ook nou ja, asielzoekers op te gaan vangen en ook andere doelgroepen, met name uit Oekraïne en dergelijke. Dus daar moeten we met elkaar in de regio het gesprek over voeren. En daar betrekken we dit wel bij. Want we zeggen wel van, ja, je moet wel kijken naar dat je de draagkracht in de verschillende gemeenten evenredig belast. Dus in die zin had ik hem bedoeld. Maar u heeft absoluut gelijk, het gaat niet direct over dit voorstel. Dan tot slot, voorzitter.

De voorzitter: Even een momentje, want de heer Kolkiliç had aangegeven een interruptie te willen doen.

De heer Kolkiliç: Voorzitter, bedankt. Nou, ik hoorde het woord statushouders vallen. Nou, in de beantwoording van de technische vragen wat er op aangegeven, dat er geen jongere statushouders, oorlogs- en geweldsvluchtelingen of gezinnen gehuisd zullen mogelijk, waarvan bekend is dat ze overlast veroorzaken. Nou, kunnen we ook verwachten dat er groeperingen, die dan geen overlast veroorzaken, wel in deze woningen opgevangen zullen worden?

De heer Heijkoop: Klopt, het gaat om die groepen. Het gaat niet over de groepen die u zegt, dit gaat over gezinnen die gewoon tussen wal en schip zijn beland, geen dak boven het hoofd hebben en die eigenlijk met een dak het meest geholpen zijn. Dit gaat niet over de ingewikkelde doelgroepen die u beschrijft.

De voorzitter: De heer Kolkiliç? Het antwoord is nog niet bevredigend, denk ik.

De heer Kolkiliç: Nee, nee. In de beantwoording van de schriftelijke vraag, staat er duidelijk: In de tien woningen worden geen jongere statushouders, oorlogs- en geweldsvluchtelingen of gezinnen gehuisvest, waarvan bekend is, dat ze veel overlast veroorzaken. Nou, dan neem ik aan dat die groeperingen, of jongere statushouders, oorlogs- en geweldsvluchtelingen of gezinnen, die geen overlast veroorzaken, wel in die woningen opgevangen zullen worden.

De voorzitter: Ja, mijnheer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Ja, nee, ik vind dit helemaal niet zo'n duidelijke zin. Ik vind dat het hier niet zo duidelijk staat, dus het is goed dat u hier even op ingaat. Nee, wat hier

eigenlijk bedoeld wordt, eigenlijk moet ik de zin er even bij pakken, want anders maak ik de verwarring alleen maar groter, hiermee hebben we geprobeerd de doelgroep af te bakenen waar deze woningen voor bedoeld zijn. En dit gaat over gezinnen met kinderen, die niet al de problematiek die u zojuist opleest, daar gaat het niet over. Laat onverlet, dat wij jongere statushouders en dergelijke, die gaan we ook, die moeten we ook huisvesten. Die dienen we gewoon netjes een plek te geven, maar dat doen we gewoon netjes via een reguliere woning. Via de voorrangsregel, dus daar gaat het hier niet over. Dus deze zin, wij hebben hem niet zo handig geformuleerd, maar het gaat er dus over om aan te geven, waar gaat het wel over, maar ook waar gaat het niet over.

De heer Kolkiliç: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Kolkiliç, kleine laatste, want ik wil toch een beetje naar de afronding toe.

De heer Kolkiliç: Nou, ik hoorde, ik heb gedeeltelijk geluisterd net naar de wethouder over, ook over de opkoopbescherming. Nou, een van de punten dat er in het voorstel wordt gevraagd, is afwijking van de opkoopbescherming, terwijl er in artikel 3.7 1a van de huisvestingsverordening duidelijk staat aangegeven, dat het college mag afwijken van de opkoopbescherming als de beschermd woonruimte in opdracht van de gemeente is aangekocht. Nou, dit voorstel gaat ook om beschermd wonen.

De heer Heijkoop: Dat, dat, ja, ja.

De voorzitter: De heer Heijkoop, gaat dit voorstel over beschermd wonen?

De heer Heijkoop: Nee, het gaat niet over beschermd wonen. Beschermd wonen is echt een maatschappelijke voorziening met mensen met een indicatie beschermd wonen. De voorzitter weet er nog veel meer vanaf dan ik. Dit gaat echt over een andere doelgroep, dus in die zin gaat dit inderdaad niet over hetzelfde.

De voorzitter: Mijnheer Heijkoop, volgens mij zijn er nog twee kleine vragen, staan er nog. Dat is, de SGP-ChristenUnie heeft nog een vraag, starten met minder woningen. Want in het voorstel wordt gesproken over tien. En wat was er, nog een andere. Oh ja, wat ik bij meerdere partijen heb gehoord, van: Is het niet mogelijk om de zaak eens om te draaien, dus eerst het voorstel terug te nemen en met een goede invulling te komen? Zodat men dan, mogelijk, kan zeggen: Oké, nu is het goed en daar hebben we zoveel geld voor over. Die twee vragen.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter. Ik beluisterde de tweede vraag iets anders, maar de raad kan vast dat straks verduidelijken als ik dat niet goed begrepen heb. Richting de raadscommissie, u heeft gelijk, voorzitter. De SGP-ChristenUnie gaf inderdaad aan, van: Moeten het gelijk tien woningen zijn? Nee, dat hoeven niet gelijk tien woningen zijn, te zijn. We kunnen ook starten met enkele woningen. Het is in die zin eigenlijk een soort van een pilot. We gaan gewoon iets, we gaan proberen om dit op een goede manier te doen, maar we gaan ook nog wel onderweg leren. Dus we gaan starten met enkele woningen. En in die zin begrijp ik de vraag vanuit de raad, daar kan ik best mee uit de

voeten in die zin dat, ik hoor hier nou, een achttal partijen zeggen van: Nou, wij begrijpen dit, wij zien de maatschappelijke urgentie, wij zien ook dat deze gezinnen opgevangen moeten worden. En wij denken ook, dat dit een oplossing kan zijn. Maar we willen het graag wat verder uitgewerkt hebben, voordat we die woningen daadwerkelijk aan gaan kopen. Daarmee ...

De voorzitter: Mijnheer Heijkoop, nu ga ik u even interrumperen, het zal niet helemaal volgens de regels zijn. Maar ik probeerde net die vraag te stellen, waar het volgens mij ook over ging was: Is dit wel de juiste oplossing? Niet zozeer alleen van, we gaan woningen aankopen en we willen daar een invulling eerst van zien. Maar ook van, we willen eerste eens zien hoe het programma eruit komt te zien en dan kijken of er überhaupt woningen of een andere oplossing moet komen. Maar mogelijk heb ik daar verkeerd naar geluisterd.

De heer Heijkoop: Nou, u heeft er in ieder geval al veel meer woorden aan gewijd dan degene vanuit de commissie. Kijk, wat mij betreft is het helder: We willen met een goed plan komen. We hebben hier een voorstel: Beste raad, wilt u drie miljoen beschikbaar stellen? Wilt u die opkoopbescherming voor dit plan, wilt u daar een uitzondering op maken en wilt u ons de ruimte geven om een aantal woningen aan te kopen, waarmee we die gezinnen kunnen opvangen? Als de raad zegt van, nou, dat kan op twee manieren. Die drie miljoen, dat gaat even te snel. Dat hoor ik de raad eigenlijk zeggen, bij monde van met name de GroenLinks-fractie. Maar daarin werd bijval uitgesproken. Waarbij men wel aangaf van: Wij zien wel wat in dit plan, maar we willen het wat meer uitgewerkt hebben. Nou, dan kun je, vanuit het college kun je dan twee dingen doen. Je kunt dit plan amenderen van, ga hiermee aan de slag, maar we halen even die drie miljoen er nog uit. Dus ga het verder uitwerken. En dan gaan we het uitwerken en dan komen we met een, dan komen we met die uitwerking en dan wordt het, worden de middelen vrijgegeven. Of je zegt van, nou, dit plan kan zo doorgaan, maar het geld mag niet uitgegeven worden voordat wij eerst gesproken hebben over die uitwerking. Dat kan ook. En als ik dat dan wel zou doen, ja, dan moet u mij gelijk wegsturen, want dan heb ik uw raad getrotseerd. Dat zijn beide mogelijkheden, het is maar net welke afspraak je met elkaar maakt. Maar het is wel belangrijk – en daarom ben ik heel blij met deze avond – het is wel belangrijk, dat de raad wel uitspreekt bij meerderheid van, nou, wij willen in principe wel dit plan verder uitgewerkt zien. Want als je zegt van, we willen het sowieso niet, omdat de VVD aangeeft bijvoorbeeld van, wij zien deze rol helemaal niet voor de overheid of de heer Tutupoly. Of wij zien zulke grote bezwaren, dit is voor ons gewoon niet de weg. Ja, dan moet je ook geen plan verder gaan uitwerken. Maar ik kan in principe prima uit de voeten vanuit het college met de vraag van mevrouw Van Engelen. Dus wat mij betreft gaan we dat gewoon zo doen.

De heer Tutupoly: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Even een korte vraag stellen.

De voorzitter: Hele korte vraag, want ik wil echt nu zometeen een afrondende vraag aan de hele commissie stellen.

De heer Tutupoly: Nee, snap ik. Het gaat namelijk om die drie miljoen, waar de wethouder het over heeft. Waarbij hij het uitgangspunt uiteindelijk neemt, dat banken niet financieren. Maar goed, daar gingen we nog even over bomen. Stel je voor, dat die markt eens even niet zo op slot zit zoals de heer Heijkoop nu veronderstelt. Is die drie miljoen, is hij dan nog bereid om niet met die drie miljoen euro te komen, maar dat het voordeel voor die belegger er dan in zit, dat ze buiten de opkoopregeling toch in de gelegenheid worden gesteld om woningen hier aan te schaffen? Waar dat nu niet mogelijk is. Zodat dat toch ook een voordeel voor die belegger is.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter. Kijk, we gaan dit plan verder uitwerken en het doel is uiteindelijk, die gezinnen kunnen opvangen. Ik hoor uw bezwaren en ik hoor uw overwegingen daarbij. Ik hoor een groot deel van de raad ook zeggen van: Ja, wacht even, wij willen juist wat minder die markt. Wij willen juist wat meer die regie vanuit die overheid. Dus ik zou me ook gewoon kunnen voorstellen, dat als ik de opdracht krijg om dit verder uit te werken, dat we dat gewoon eens even naast elkaar gaan zetten. Een variant met dat de gemeente dit helemaal gaat doen. En een variant dat je het met een private partner doet en dat hoeft niet perse een belegger te zijn. Dat kan ook een private partner zijn, die bijvoorbeeld de boel voor je gaat beheren en dergelijke en die daar ook een deel van de inhoudelijke uitvoering voor zijn rekening neemt. Ja, dat kunnen we verder uit gaan werken. Maar nogmaals, ik heb ook een aantal partijen gehoord, die positiever tegenover dit voorstel staan en die zeggen van: Nou, wij willen eigenlijk dat de gemeente hier juist wat meer nog in gaat doen. Dus dat moeten we gewoon even netjes op een rij zetten. Ik geloof er in ieder geval niet in, om gewoon echt met een winstgedreven belegger aan de slag te gaan, want dan ben ik het wel met een aantal raadsleden eens. Ja, dan krijg je toch weer het verhaal van de financiële businesscase, dan moeten er grote, goede rendementen worden geboekt. En dan vloeit er wel heel veel geld weg, op eigenlijk een maatschappelijke opdracht wat wij vanuit het college op dit moment, op dit dossier niet aantrekkelijk vinden.

De voorzitter: Nou, omdat u het zo vriendelijk aangeeft, mijnheer Kolkiliç, een heel klein vraagje. Geen heel statement, maar korte vraag.

De heer Kolkiliç: Heel kleine vraag. Ik had een vraag gesteld over staatssteun. Of het wordt gezien als staatssteun indien een lening wordt verstrekt? Daar heb ik een vraag over gesteld.

De voorzitter: Heel goed, die had ik niet opgeschreven. De heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter. Op het moment dat wij het met een private partner doen, dan zullen wij de lening verstrekken onder de vigerende wet- en regelgeving. En dat betekent, dat je inderdaad je wel moet verhouden tot de marktrente en dergelijke. Tegelijkertijd, ja, er zijn echt wel mogelijkheden op het moment dat het over een maatschappelijke, over een maatschappelijk doel gaat. Maar u mag erop rekenen en dat zal ook hier intern, zullen de juristen daar goed op meekijken, dat het echt wel

staatssteun-proof is, het voorstel dat we u zullen doen. Maar het is goed, dat u dat aangeeft. We zullen dat ook nadrukkelijk meenemen in de uitwerking.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ja, dan zijn we toch een beetje aan de afronding van dit agendapunt gekomen. De vraag is nu, dit raadsvoorstel wat hier voorligt, kan dat ter besluitvorming doorgestuurd worden naar de raad en zoja ... En daar bedoel ik de raad van volgende week mee. Zoja, hoe? Hamerstuk, bespreekstuk, u zegt het maar. Mevrouw Van Engelen.

Mevrouw Van Engelen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wil het graag als bespreekstuk naar de raad sturen, omdat zoals het nu voorligt, kunnen wij niet voor zijn. Dus ik wil graag een amendement indienen op dit stuk.

De voorzitter: Ik zie de heer Noldus.

De heer Noldus: Ja, voorzitter. Bij mij, mijn voorstel is daarmee niet meer zo aan de orde. We hebben het lang genoeg besproken. Volgens mij kan het ter stemming naar de raad. Maar als er een amendement komt, dan gaan we het over het amendement hebben.

De voorzitter: Zo is het. En de heer Hartmeijer.

De heer Hartmeijer: Eigenlijk ook wat mevrouw Engelen zegt, bespreekstuk. Wij denken ook aan een amendement, omdat ik de wethouder net hoor zeggen: Ga je dat als gemeente helemaal doen, nou, met eventueel een partij als beheer. Daar zien wij dan meer in, dus.

De voorzitter: Mevrouw Vol.

Mevrouw Vol-van den Holst: Ja, wij gaan mee met mevrouw Van Engelen.

De voorzitter: Oké. Nou, dan hoeven we niet een hele specifieke politieke vraag nog te stellen om het in de raad nog te bespreken. We krijgen twee amendementen in ieder geval. Misschien twee tot één samengevoegd. Sorry?

Mevrouw Van Poppel: '...'

De voorzitter: Oh, dat is wel een hele goede, ja. Ja, het is zo fijn, wij hebben dit afgesproken, dat we af en toe elkaar zullen souffleren of tenminste, dat ik gesouffleerd word. Gaat u ermee akkoord, dat als het een bespreekstuk is in de raad, dat u allen twee minuten spreektijd krijgt? Want ik bedoel, er is nu toch al best veel over gesproken. Gaat u daarmee akkoord, twee minuten max?

De heer Noldus: Ik weet niet of dat in twee minuten gaat lukken.

De voorzitter: Nou, ik denk dat u wel heel erg een eind komt, want u bent ... Oh, ja, u hoeft dat niet zelf te doen natuurlijk. Maar ik denk dat, mevrouw Koenen denk ik dat dat ...

De heer Noldus: Doorgaans is mevrouw Koenen korter van stof dan ik.

De voorzitter: Daarom, daarom. Dus ik denk dat dat wel in twee minuten ...

De heer Noldus: Maar er kleven echt heel veel haken en ogen aan.

De voorzitter: Ik denk dat dat wel in twee minuten kan.

De heer Noldus: Ik denk dat dat best lastig zou kunnen zijn.

De voorzitter: Dat kan. Maar als we beginnen met twee minuten. Ik bedoel, we hebben ook allemaal nog mogelijkheid tot interrupties, er is een eerste termijn, een tweede termijn en zo kan het besproken worden. Zullen we dat maar doen, zo dan? Oké. Dan wil ik u allen danken voor deze geordende vergadering. Ja, voor straks wel thuis en morgen weer gezond op.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 7 februari 2023.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff